

UNIVERSITAS

Norges største studentavis

utgave 15, årgang 77

www.universitas.no

torsdag 25.mai 2023

– Hva faen er #jomo?

Vi har mistet bakkekontakten

Kommentar s. 3

UIO ER EN GRESSØRKEN:

– **Forringet** natur, sier biolog om Blindern

Nyhet s. 6-7

42 % av studenter ved UiO utsetter masteren

Nyhet s. 10-11

CASA FAVELA:

Bekjemper kriminalitet med miljøvern

Urix/Klima s. 18-23

**RITUALER,
BÆSJEPOSER
OG BALL**

**DETTE ER DE SOM
STUDERER KRIG**

Kultur s. 26-29

LEDER OG KOMMENTAR

UNIVERSITAS

Ansvarlig redaktør: **Guro Aasaaren**
guro.aasaaren@gmail.com 466 74 942

Nyhetsredaktør: **Saga Eline Jonsson Hoff**
eline.jonsson.hoff@gmail.com 980 81 334

Vikarierende fotosjef: **Charlotte Førde Skomsøy**

Desksjef: **Ingeborg Aure**

Nettredaktør: **Ulrik Alver Solli**

Uttegner: **Mina Wikeby**

Uttegner: **Mona Soopalu**

Uttegner: **Sivert Bjelland**

Deskjournalist: **Åsne Hansteen**

Korrektursjef: **Harald Nordbø**

Daglig leder: **Ingvild Garmo Nilsson**

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: **Moltke Moes vei 33**

Post: **Boks 3 Blindern, 0313 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Nettside: **www.universitas.no**

Leder

SV er gratisprinsippets siste sjans

Denne uken startet forhandlingene om revidert nasjonalbudsjett (RNB) mellom regjeringspartiene og SV. Det kan bli skjebnesvangert.

Vi har fortsatt en forsknings- og høyere utdanningsminister som tilsynelatende drar på jobb hver eneste dag for å gjøre studentenes hverdag litt kjøpere. Skolepenger for internasjonale studenter i Norge og redusert stipendandel for norske studenter i utlandet er blant hans påfunn i årets budsjett. Det står i Hurdalsplattformen at regjeringen spesifikt *ikke* skal innføre skolepenger for utenlandsstudenter. Den setningen holdt bare i ett år. *Go figure.*

Prinsippet er enkelt og lite kontroversielt: Lommeboken til foreldrene dine skal ikke avgjøre om du kan lykkes i livet. Norge har en lang og stolt tradisjon for å tilby gratis utdanning på universitets- og høyskolenivå. Dette har bidratt til økt likestilling, sosial utjevning og tilgjengelighet til høyere utdanning. Når Ola Borten Moe rokker ved gratisprinsippet, åpner han en dør som burde vært lukket og låst.

Den eneste som har mulighet til å redde gratisprinsippet, er Sosialistisk Venstreparti (SV) – Regjeringens

budsjettpartner. Men til tross for at SV er blant dem som roper høyest om forskjeller i samfunnet, satte de tidligere sitt godkjenstempel på et budsjett som kan bidra til nettopp klasseskiller. Heldigvis for dem er budsjetter til for å revideres.

Årets forhandlinger er i gang. Nå vil regjeringen øke oljepengebruken med 56 milliarder kroner i RNB. Blant disse nye milliardene tok de seg ikke råd til usle 119,4 millioner

Men på samme dag som forhandlingene startet, kom SV med sin liste med krav. Studentene ble ikke nevnt en eneste gang.

Tidligere SV-leder Audun Lysbakken har stått i mange kamper på studentenes side i viktige saker. Noe av det siste han gjorde som SV-leder var å få gjennomslag for en liten, men høyst nødvendig økning i studiestøtten. Vi vet at prisveksten i fjor og i år kommer

Kjenner den nye SV-lederen sin besøkestid, bør hun hindre Borten Moes plan om å gruse gratisprinsippet

for å opprettholde stipendandelen for norske studenter i utlandet på vanlig nivå, ei heller 74,4 millioner for at studenter fra land utenfor EØS og Sveits skal kunne studere i Norge uten å tømme lommeboken. Det er vanskelig å konseptualisere så store summer, men prisen for å ivareta gratisprinsippet er et piss i havet.

Det er vanskelig å tro at SV ikke skal klare å flytte disse summene i forhandlingen med regjeringen.

til å spise opp mye av pengene til studentene, som fra før av får alt for lite. Men så langt ser det ikke ut til at SV-arvtaker Kirsti Bergstø har studentene i mente.

Det er et enormt tilbakesteg at vi må bruke tid på å forsvare et av de mest fundamentale prinsippene i norsk samfunn. Hvis den nye SV-lederen kjenner sin besøkestid, bør hun hindre Ola Borten Moes plan om å gruse gratisprinsippet.

Arkivaren

Drømmen om Askepott

«– Nå skal vi ha litt intimopplæring i kurtise». Da Universitas gjestet forberedelsene til Operaballet i 2001 var det for å overvære premieren på *Elskovsdrikken* av G. Donizetti. Ømme blikk, høflige komplimenter, flørtning med speil, og korrekt plassering av skjønnhetspletter var blant øvelsene instruktør Irgens-Jensen tilbød kursdeltakerne. Glosene tilpasset seg den pompøse rokokkotiden: «– Jeg tror jeg dåner», «– Skal det være en elskovsdrøkk kanskje?». Og hvis du skulle falle for en prins eller prinsesse på ballet, kunne vitfens språk hjelpe deg. Ha den helt oppslått og skjul øynene bak den, det betyr: «Jeg elsker deg».

Universitas, 21.02.2001

Historiske skråblikk av Åsne «Arvåken» Hansteen

Telefonkrise

På 80-tallet var lange telefonkøer på universitetene et «svært kjent fenomen». Og i 1986 var de faktisk så lange at Universitas måtte skrive om det. Et arbeidsutvalg konstaterte: «Telfonsituasjonen på Universitetet er i krise», grunnet en «skrikende mangel» på telefonbokser. Driftsavdelingen virket å ta problemet på alvor, men problematiserte at Televerket faktisk har en «viss leveringstid». For nesten 40 år siden var det altså *for lite telefontid* som var den store bekymringen.

Universitas, 07.05.1986

- Universitas er en avis for og av studenter for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden SiO.
- Universitas arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk.
- Universitas støttes av Velferdsinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

ILLUSTRASJON: ØVIND HOVLAND

Makuler nettbrettet!

Politikernes handlingsevne for det helt ekte livet må strekke seg lengre enn skjermbruk i skolen.

Skjermbruk

Saga Eline Jonsson Hoff, nyhetsredaktør i Universitas

For en tid tilbake dukket det opp en post fra Universitetet i Oslo (UiO) i Facebook-feeden. «Er du lei av å føle på FOMO? Prøv ut JOMO i helgen, med disse tipsene!».

Vi har mistet bakkekontakten.

«JOMO», kort for «joy of missing out», oppfordrer til å dyrke og være bevisst alenetiden. Ta en pause i hverdagen eller les en bok. SiO har på sin side lansert en «habit tracker». Et skjema for loggføring av gjøremål som skal «styrke ditt psykiske immunforsvar»: «Gjør noe som gjør DEG glad» eller «drikk to flasker vann».

UiO og SiO famler i mørket for å roe ned stressa studenter når det menneskelige kles i påtatte SoMe-begreper.

Du som leser denne avisa var trolig ung da sosiale medier og smarttelefonene så sin spede begynnelse. I et inneklemt kvarter før storefri ble du fortalt å ikke spre nakenbilder på MSN eller mobbe

i nettfora. En iPhone 4 ble forsøkt temmet med mobilforbud. Nå har du hatt en dopamindoning vibrerende i lomma i vel ti år, og den dårlige samvittigheten blir større ved hvert dirr.

Men lite har skjedd fra politisk hold siden da.

I 2019 hadde jeg praksis på en ungdomsskole med et progressivt syn på digitalisering. Klokkene ringte, og elevene strømmet inn. Utenfor klasserommet stod reoler med fysiske lærebøker, men de støvet ned til fordel for pc-er. Den tunge skolesekken ble lettere med sitt digitale bibliotek.

En stille observatør bakerst i klasserommet overvar nettsider med brukergrensesnitt skreddersydd for pubertale 13-åringer som skyggela skolelyset. Fremtiden er ikke lysere om man rynker på nesen av slukende algoritmer og personvern på børsen: Teknologirådet advarer mot et mer «avhengighetsskapende, interaktivt og grenseløst» internett for neste genera-

sjon.

Over ti år senere har debatten om skjermer i skolen vekket politikerne fra dvalen. Høyresiden debatterte en nedre aldersgrense for sosiale medier på sitt landsmøte. Regjeringen våknet også, og statsminister Jonas Gahr Støre (Ap) lover 120 millioner kroner til fysiske lærebøker. I april lanserte regjeringen en digitaliseringsstrategi for barnehagen og grunnskolen. Nå skal bruk av digitale verktøy i skolen tydeligere begrunnes i pedagogikken. Hittil har vi hatt et bevisstløst forhold til saken, erkjenner kunnskapsminister Tonje Brenna (Ap) på Politisk kvarter mandag 15. mai: Vi vet for lite om hva det har å si for konsentrasjon, søvn og psykisk helse.

Mens de sov, vel vitende om uoverskuelige konsekvenser, vokste skjermflatene. Barn og unge oppgir å bli påvirket av reklame som aldri før, og den psykiske helsen er bønn i bøtta. Forskere aner en sammenheng med sosiale medier. 82 prosent av dem under 30 år sier seg helt eller delvis enig i at de er for mye på mobilen, ifølge en undersøkelse fra UiO. Tre av fire unge sier de lett blir distraheret av telefonen, og kun én fjerdedel mener de er gode til å sette grenser for egen bruk av mobilen.

Jeg scrollet videre. «Senk skuldrene. ChatGPT kan gi tips til håndtering av eksamensrelatert stress. Du kan spørre om pusteøvelser, avslapningsteknikker og strategier for å beholde roen (...).», skrev UiO på Instagram.

Hverken UiO eller ChatGPT trenger å minne meg på å puste.

Skolen må gjøre ytterligere enn å makulere nettbrettene der det ikke er hensiktsmessig. Barn fortjener bedre enn å bli sendt inn i et digitalt eksperiment vi ikke

aner konsekvensene av. Mye scrolling gir mer primitive hjerner, forteller nevrolog, hjerneforsker og forfatter Marte Roa Syvertsen til A-magasinet i april. Langleising bidrar på den andre siden til økt kreativitet, forestillingsevne og empati. Men pauser hvor hjernen kan drøvtygge inntrykkene er en forutsetning, påpeker hun. Vi trenger uhemmet nysgjerrighet, en fengslende roman, spankulering i byen uten en tanke, eller full av dem. Banale saker er nødvendige for skrotten, og de gjør det godt å leve.

En dag våkner jeg opp og innser at jeg har brukt brorparten av mitt 90 år lange liv foran en skjerm. Jeg har ikke hatt en eneste tenkepause, og jeg har loggført når jeg bæsjer og stresser i en app som har erstattet magefølelsen min.

Skjermbruk kan ikke havne i den politiske blindsonen, nettopp fordi den er så infiltrert i livet. Forskningen viser at vi vil være mindre på skjerm, men vi får det ikke til. Så skru av nettbrettene. Fortsett å gi barna gode redskaper for både kreativ lek og dørgende kjedsomhet med en grunnmur av pedagogikk i og utenfor klasserommet. Og stopp ikke der. Gi en brukermanual for sosiale medier og skjermbruk som strekker seg lenger enn personvernet, tem de digitale prøvekannene og lær folk å omfavne pausene. Hvis ikke blir ensomhet #fomo, en lesestund blir #jomo.

Jeg har ikke lyst til å loggføre når jeg går på do. Jeg vil lese en bok når jeg vil, uten å være bevisst markedsverdien i feeden. Politikerne må verne om de helt ekte greiene. Hvis ikke sprekker hjernen min av varslinger og bunnløs dopamin. Jeg flytter ut i skogen og etablerer en rehab for skjermavhengige, for så å storme Løvebakken med høygafler.

nyhetsredaktør: **Saga Eline Jonsson Hoff**
eline.jonsson.hoff@gmail.com 980 81 334

NYHET

Én av tre klager fører frem

I to av tre tilfeller fører eksamensklagen ingen vei. Det viser klagestatistikken for 2022 fra NTNU, Universitetet i Oslo, Universitetet i Bergen og Universitetet i Tromsø. Khrono omtalte saken først. I over 20 prosent av klagene gikk studenten opp én karakter etter ny sensur. I nesten ti prosent av tilfellene endte kandidaten med å gå ned én karakter. Flest klager fører til ny karakter ved Universitetet i Oslo. Der fikk 43 prosent av studentene ny karakter etter ny sensur. Ved UiT er tilsvarende tall på kun 19 prosent. **SN**

Kokainbruk øker kraftig

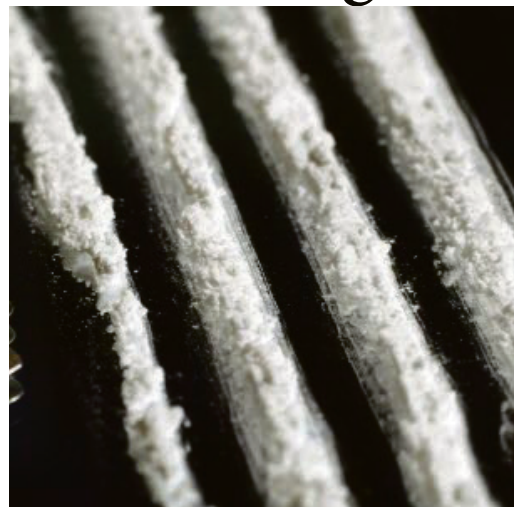

FOTO: Colorbox.de

Det er nå tre ganger så mange unge som bruker kokain i Oslo enn det var for fem år siden. Det viser undersøkelsen Ung i Oslo som har hentet inn data fra over 25.000 elever fra Osloskolen. NOVA-forsker Anders Bakken ved Oslomet, som leder undersøkelsen, sier til Aftenposten at de aldri før har sett så høye kokaintall blant unge. Hele åtte prosent av gutter på videregående skole svarer at de har brukt kokain det siste året. Hos VG3-elev er tallet 17 prosent. Gutter bruker dobbelt så mye kokain som jenter. Undersøkelsen viser ikke lignende vekst i bruk av amfetamin eller MDMA. **SN**

Frykter valgpåvirkning

Én av tre unge nordmenn er bekymret for at sosiale medier som Instagram, Facebook, TikTok og Youtube kan påvirke valgkampen til høsten. Det viser en undersøkelse Ipsos har gjennomført for Nasjonal kommunikasjonsmyndighet (Nkom). Det er de mellom 18 og 29 år som er mest bekymra for sosiale mediers påvirkning. I tillegg oppgir hele 42 prosent i samme aldersgruppe at de er spesielt bekymra for big tech sin påvirkning av valgkampen. Til nettavisen Kom24 sier direktør for Nkom Pål Wien Espen at utviklingen av kunstig intelligens kan være en del av grunnen. Det kan gjøre det vanskeligere å skille falske nyheter fra ekte, tror han. Likevel betrygger Espen at det norske demokratiet står sterkt, og at risikoen for manipulasjon i valgkampen er lav. **SN**

HVA ER DEN BESTE MØTEMATEN?

Bærekraft på

Fargerike smaksprøver: Kulturelt mangfoldig og smakfull mat byr på andre boller enn traust og tørt brød.

Hva er egentlig bærekraftig mat? Og smaker det egentlig godt? For å finne svaret på dette inviterte Universitetet i Oslo til folkemøte for bærekraftig møtemat.

Bærekraftig mat

tekst Vanja Krøvel
foto Mohammad Ataey

Snitter, Mozell, besk kaffe eller pizza. Hva foretrekker du i nebbet når møtet drar ut?

Øverst i Niels Treschows hus på Blindern samlet om lag 50 stu-

denter og ansatte seg til et «folkeråd» om bærekraftig møtemat på onsdag. Fordelt på ulike bord diskuterte de hva som gjør at mat er godt, hva bærekraftig mat egentlig er, og hvordan pris og kvalitet skal balanseres opp mot hverandre.

Det er i kjølvannet av Universitetet i Oslo (UiO) sin klima- og miljøstrategi at Folkerådet ar-

rangeres. Strategien spesifiserer at bærekraftig mat skal være en prioritering. Nå skal det brukes hele 90 millioner kroner på å nå dette målet.

– Dette er et av de triveligste og mest faglig utfordrende prosjektene jeg har vært med på, forteller Ove Kenneth Nodland (42).

Vitenskapelig assistent og justudent Nodland er en av de som står som ansvarlig for prosjektet som begynte rett før sommeren 2022.

– Sist en rammeavtale med leverandørene ble inngått, var ikke bærekraft på menyen. UiOs hel-

menyen

hetlige klima- og miljøstrategi løftet fram bærekraftig catering som et konkret tiltak, og professor Beate Sjøfjell tok initiativ til dette pilotprosjektet.

Nodland mener det er naturlig å være skeptisk når en stor offentlig institusjon sier de tar et krafttak til bærekraft. Likevel synes

han de kan snakke om prosjektet med stolthet, fordi det setter forskningsbaserte, målbare og ekstremt ambisiøse, samt at næringslivet har levert med glans, ifølge ham.

– Vi legger ut all informasjon, så det er bare å se oss i kortene. Alle kravene vi stiller er etterprøv-

bare, og alt dokumenteres på en effektiv måte, sier Nodland.

Soggy wraps og tørt brød

– Å ha gratis pizza er man vant til. Om det blir servert thaisuppe, kan det hende flere vil komme på studentarrangementer, sier Håvard Johansen (25).

Han tar seg et lite avbrekk fra å skrive bachelor i internasjonale studier for å få i seg litt gratis mat. På bord 3 deltar han i diskusjonen om de nye bærekraftige matalternativene. Deltakerne er stort sett enige. Klimavennlig, smakfull og kulturelt mangfoldig mat er det de liker.

– Det er veldig bra at det er så mye forskjellig, både av farger og smak. Det er ikke bare wraps og traust brødmat, sier Johansen om maten de får servert.

Bordet er enstemmige i at den nåværende møtematen ikke smaker noe godt. Soggy wrapper, tørt brød og masseprodusert pizza, det er de lei av. Også Nodland har gått lei av pizzaen på arrangementene han har deltatt på som jusstudent.

– Hver eneste gang jeg har vært på studentarrangementer, så får jeg den kjipeste, mest usunne, smakløse og minst bærekraftige pizzaen jeg kan tenke meg, sier Nodland.

Prislapp på 90 millioner kroner

Prislappen på maten er ikke lav. UiO kommer til å bruke 90 millioner kroner de neste fire årene på bærekraftig møtemat. Nodland mener ikke dette er urimelig. Økningen fra de cirka 80 millioner som ble brukt de siste fire årene, er i tråd med inflasjonen.

– Kvalitetsmat koster. Om vi ønsker bærekraftig mat, som både er bra for folk og planeten, og som smaker godt, så må vi betale for det, sier han.

– Men det trenger ikke å koste oss mer, når vi også tar grep på systemnivå. Jeg tror UiO vil oppleve at møtematen fremover blir mer variert, smakfull og virkelig bærekraftig.

Under diskusjonen på bord 3 blir også prisen på dagens møtemat dratt frem. Bordet splittes i spørsmålet om god kvalitet er verdt prislappen. Dagens samfunnssystem og ulike filosofiske tankerekker blir også dratt inn i det som etterhvert utvikler seg til en slags akademisk diskusjon om den beste møtematen.

Johansen skjønner godt at 90 millioner virker som et høyt tall, men tror også at når man fordeler på alle studenter og ansatte som spiser møtemat, så er det kanskje ikke så mye allikevel.

– Det viktigste er at pengene blir brukt på riktig måte, at det ikke brukes på mat som forurenser eller produserer mye matavfall, sier Johansen.

Smak og behag

Tilbakemeldingene på smaksprøvene er delte. Det kulturelle mangfoldet hylles, og det blir satt pris på at flere vegetaralternativer tilbys. Smaken og kvaliteten er også stort sett bedre enn hva det var tidligere, ifølge bord 3. Dessverre er wrappen fremdeles svært problematisk. Smakene passer ikke sammen, bitene er for store, tortillaen er soggy og hvorfor rødkål skal inkluderes, oppleves uforståelig for undertegnede.

Men det blir opp til Folkerådet for møtemat, som møtes igjen 26. mai etter å ha spist seg frem til en løsning.

Om det blir servert thaisuppe, kan det hende flere vil komme på studentarrangementer

Ove Kenneth Nodland (42), jusstudent ved UiO

universitas@universitas.no

KAN UIO BLI ET BIOLOGISK PARADIS?

— Gressørken

Kan lære av AHO: Tellef Angelsen og Lars Sørgerd mener det er mulighet for blomstereng mange steder i Oslo, der plenen blir slått - men stående ubrukt.

Vi tok med en landskapsarkitekt og en biolog til Blindern for å snakke gressplen - eller «gressørken», som biologen kaller det.

Gressplener

tekst Sofie Kristine Flydal
foto Adrian Heggem Misfjord, Sofie Kristine Flydal

«Skrub av robotgressklipperen. La gresset gro, og gi plass til blomster, bier og trær». Det skriver student ved Universitetet i Oslo (UiO) Bo Stoknes i et leserinnlegg til Universitas 27. april.

Stoknes argumenterer for å benytte flere av UiOs grøntområder til å la det vokse vilt og mangfoldig. Med det blotte øye og i vårens rus kan UiOs grønne flater av gressplen virke som det grønne paradiset. Men er det så lett?

– Jeg vil begynne der at vi er i en naturkrise, sier Christian Steel.

Han er biolog og generalsekretær for miljøvernorganisasjonen Sabima. Universitas har dratt ham

med til Fysikkbakken ved UiO, sammen med landskapsarkitekt og universitetslektor Silje Kolltveit, for å diskutere naturen på Blindern.

Steel beskriver et biologisk mangfold som stadig svekkes. Økosystemer som blir dårligere fordi arter minker og forsvinner.

Ti prosent av den globale økonomien går tapt som følge av forringet natur, ifølge en rapport fra Naturpanelet.

– Naturkrisen er også et problem for økonomien vår, fortsetter han.

Pollinerende insekter er blant annet viktig for matproduksjon.

– Det er jo livsgrunnlaget vårt, tilføyer Kolltveit.

Før jul ble «alle verdens land» – de som har skrevet under på FNs erklæring om biomangfold

– enige om en naturavtale. Et av målene er at 30 prosent av klodens areal skal være under bevaring eller vern innen 2030.

Mindre strigla, mer vilt

Steel tror UiO har mulighet til å sikte høyere enn 30 prosent. Han ser seg rundt på gressplene som dekker Fysikkbakken.

– Dette er jo forringet natur, sier han før han maler et bilde av hva som kunne vært her.

– La oss si at du har et belte av blomstereng i ytterkanten, og kanskje en stripe gjennom, forklarer Steel mens han peker oppover gressbakkene utenfor fysikkbygget.

Steel mener også det er viktig å bevare noe plen for soling og lesing. Ifølge Norsk institutt for bioøkonomi (Nibio) har vi omtrent en million dekar gressplen i Norge. Men den grønne flekken i hagen har minst mangfold, krever mest arbeid og forbruker mest drivstoff.

Så trenger vi så mye plen?

Kolltveit mener at de kortkuttete gressmattene er en trend som er i ferd med å snu.

– Jeg tror man må snu den tanken om at alt skal se så ordentlig og strigla ut, sier hun, og forteller videre at den striglede estetikken har vært et uttrykk for velstand.

– Det må bli et annet estetisk syn på det. En blomstereng er veldig fin, men den er kanskje ikke like fin hele året. Man må forstå kvaliteten av at alt ikke ser så ordentlig ut hele tiden, sier Kolltveit.

Vi er i en naturkrise

Christian Steel, generalsekretær i Sabima

Blomsterlaboratorium

En trikke- og busstur unna UiO ligger Arkitektthøgskolen i Oslo (AHO). Her jobber førsteklasingene ved landskapsarkitektur –

som Kolltveit underviser for med et prosjekt om blomsterenger. De forskjellige studentgruppene skal teste ulike måter å etablere blomstereng.

Rundt og mellom mursteinsbygget ved Kubaparken står førsteårsstudenten ved landskapsarkitektur med spadene parate. Det skal spas jord og plantes blomster. Vi får et jordfylt håndtrykk av to studenter.

– Dette er et laboratorium for å se hva som fungerer, sier Angelsen.

Blomsterenger er en langtekkelig prosess. Jord må skiftes ut, og hva og hvordan man planter har mye å si. Prosjektet har også en estetisk verdi for studentenes omgivelser.

– Vi får oppgradert plassen her litt. Det synes jeg er veldig fint, sier medstudent Lars Sørgerd.

Han påpeker også at trendene allerede er i sving når det gjelder landskapsarkitektur og bymiljø. Rette, korte plener, som pleide å være status quo, er ikke like mye i

Man må forstå kvaliteten av at alt ikke ser så strigla eller ordentlig ut

Silje Kolltveit, landskapsarkitekt ved AHO

Maler et bilde: Hva med et bånd av blomstereng rundt og gjennom Fysikkbakken? Christian Steel og Silje Kolltveit er fulle av forslag til UiO.

fokus lenger i fagmiljøet.

Angelsen og Sørgjerd forteller at med en gang blomsterengen er etablert, er den enklere å vedlikeholde enn en gressplen.

– Blomsterenga må klippes en gang på høsten og kanskje lukes en gang i året. Samtidig har den mye større gevinst for insekter og fugler, sier Angelsen.

– Kan UiO lære litt av dere?

– Hvis folk kan se mot dette prosjektet og se at det funker, så er det jo veldig fint, sier Sørgjerd.

Gressørken

Tilbake på UiO fortsetter turen gjennom Fysikkbygningen og oppover mot Øvre Blindern.

– Det er gressørken her òg, sier Christian Steel mens han retter blikket mot gresset utenfor Villa Eika.

Han undrer seg over om det er mange som sitter akkurat her for å nyte sola. Han drømmer tilbake til Blindern for 200 år siden: Ute på landet, fullt av den floraen Osloområdet hadde å by på før menneskene tok over.

– Litt sånn som på Hovedøya i dag?

– Ja, absolutt. Fantastisk blomster- og insektliv, sier Steel.

Silje Kolltveit nikker, men understreker at ikke alt behøver å være nektargull og blomsterenger.

– På steder med mer trær og skygge hvor blomsterengene ikke trives så godt, kan man for eksempel opprette variert underskogsvegetasjon, forteller hun og peker på de trærne som allerede er på plass.

En slags miniskog utenfor Villa Eika ville vært bra for fuglelivet, tilføyer Steel.

Både biologen og landskapsarkitekten er enige om at UiO kan stå frem som et eksempel for flere, dersom de gjør mer for å sikre biomangfold.

– Hvis det er et sted man burde ha kunnskap til å gjøre det, og kunnskap til å forstå at man må gjøre det, så må det være her, mener Steel.

Han påpeker også at mange

som skal videre ut i andre bransjer vil kunne støte på spørsmål om hva man skal gjøre med et areal knyttet til arbeidsplassen. Da er det fint å ha med seg minner om vill vekst fra studietida, tror han.

– Kanskje noen vil si: «Å, jeg husker de fine blomsterengene på Blindern»?

– Nettopp! utbryter Steel.

Både han og Kolltveit er enige om at Blindern generelt er et fint campus å vandre rundt på.

– Det er et nydelig arkitektonisk område. Men det bærer preg av lite variasjon i vegetasjonsbruken, sier Kolltveit

Jobber med saken

Mette Halskov Hansen er viserektor for klima, miljø og tverrfaglighet ved UiO. Hun er enig i det

Kolltveit og Steel sier om at det trengs flere områder som tilrettelegger for bio- og arts mangfold.

– Det er viktig at vi gjør noe på UiO. Vi kan sikkert også gjøre mer, sier hun over telefon til Universitas.

Hansen mener likevel at noen gressplener må bestå, noe hun tror studentene setter pris på. Likevel jobber de for at flere områder skal få større biomangfold og gro friere.

– Det ligger helt klart i vår tiltaksplan.

Hun forteller også at eiendomsavdelingen i noen år allerede har jobbet med nettopp dette.

Hansen kan ikke si noe om hvilke konkrete tiltak som er på plass for å få til flere områder med biomangfold, men henviser til

Ane Guldahl, som er parksjef ved UiO.

Guldahl er imidlertid på ferie. Vi får opplyst at UiO ikke har mulighet til å svare på de konkrete planene før hun er tilbake. I en e-post skriver eiendomsavdelingen at UiO har som mål at «utearealene og bygningsmassen skal forvaltes på en måte som tar hensyn til miljø og biologisk mangfold».

«Vi arbeider kontinuerlig med å utvikle grøntarealer på campus ved bruk av stedegnete arter, blomsterenger og gjennom bevaring av geologisk viktige lokaliteter. I dette arbeidet er det mange forhold og hensyn som vurderes, blant annet at flere av grøntanleggene har status som vernede eller fredede kulturminner», skriver UiO.

– Dette forplikter UiO seg til i bærekraftsstrategien. I tiltaksplanen er det derimot få konkrete planer å skimte.

Tiltaksplanen som regulerer dette er for tiden til sin årlige revidering, tilføyer de.

Mette Halskov Hansen forteller at hun selv foretrekker en fargerik og vill hagestil.

– Det ville vært fint for meg personlig hvis UiO så litt villere ut, men det er ikke kun opp til meg, avslutter hun.

Mette Halskov Hansen og Ane Guldahl har også svart på Bo Stoknes' innlegg i et eget leserinnlegg til Universitas. Det kan du lese i debattsidene i denne utgaven.

universitas@universitas.no

Pynter: Landskapsarkitektstudentene ved AHO fikser sine egne blomsterenger til skolens område, som en del av førsteåret på utdanningen.

Siste sjansse for å stanse skolepenger

Øyner håp: Maika Marie Godal Dam mener det fortsatt er håp om at regjeringen stanser innføringen av skolepenger for utenlandske studenter.

Utdanningskomiteen på Stortinget har utsatt behandlingen av skolepenger til 6. juni. NSO-lederen håper på en snuoperasjon i revidert budsjett.

Skolepenger

tekst Thea Eide

– Vi har én forventning til revidert nasjonalbudsjett og det er at regjeringspartiene og SV skjønner alvorret i det de er i ferd med å gjennomføre, sier Maika Marie Godal Dam, leder i Norsk Studentorganisasjon (NSO).

Tidligere i mai la regjeringen frem sitt forslag til revidert nasjonalbudsjett. Der ble det klart at forslaget om å innføre skolepenger for studenter fra områder utenfor EU/EØS og Sveits, som har møtt stor motstand i sektoren, er beholdt.

For å kunne innføre skolepenger kreves det imidlertid en endring i universitets- og høyskoleloven. Lovforslaget skulle etter planen behandles av Utdannings- og forskningskomiteen på Stortinget forrige uke. Dette er nå utsatt til 6. juni.

– Med utsettelsen har man nå gitt en liten luke for å få det forhandlet ut i revidert nasjonalbudsjett, sier Godal Dam.

Revidert nasjonalbudsjett innebærer at regjeringen kan justere for endringer som har skjedd etter at statsbudsjettet ble lagt frem i høst, for eksempel endringer i økonomien.

NSO-lederen håper nå at Ar-

beiderpartiet, Senterpartiet og SV stemmer mot en endring av loven, basert på tilbakemeldingene de har fått.

– Alle som har svart på høringsen de har hatt på Stortinget har vært negative til innføringen av skolepenger. Det bør man ta i betraktning, sier Godal Dam.

I lys av forhandlingene

Leder i utdannings- og forskningskomiteen Hege Bae Nyholt (Rødt) sier hun ikke kan kommentere hvorfor behandlingen av forslaget er utsatt eller hva diskusjonene internt i komiteen går ut på fordi det er under behandling. Hun sier at utsettelsen kun innebærer at de kommer til å avgi saken litt senere, fordi de har behov for mer tid.

Grete Wold, komitémedlem og utdanningspolitisk talsperson i SV, vil heller ikke kommentere behandlingen av skolepengesaken.

«Det var naturlig at behandlingen av lovendringen ble utsatt, slik at den kan sees i sammenheng med revidert nasjonalbudsjett. Forhandlingene er nå i gang, og så lenge det pågår kommer vi ikke til å si noe om konkrete prioriteringer», skriver hun i en e-post til Universitas.

Bør lytte til sektoren

Rødt har hele tiden vært imot forslaget, og Nyholt er enig med NSO i at de folkevalgte bør lytte til sektoren.

– Jeg mener man skal lytte til UH-sektoren, de har vært ganske tydelige i sine høringsvar, sier hun.

Ifølge Nyholt er det flere grunnet til at Rødt har vært imot forslaget.

– Vi mener det uthuler gratisprinsippet i høyere utdanning. Det er også et usolidarisk forslag

fordi vi stenger porten fra folk som ikke kommer fra EU/EØS-land og Sveits. Det tredje er at vi har en kompetansekrisse i Norge og da er det fryktelig rart å si at vi vil ha disse studentene, men ikke disse, sier Nyholt.

Mener Norge har råd

Godal Dam mener regjeringen nå med sitt reviderte budsjett har vist at de kan finne penger andre steder, og dermed ikke trenger å innføre skolepenger av økonomiske grunner.

– Hvis de kan finne så mange ekstra milliarder til et revidert nasjonalbudsjett, så er jeg også helt sikker på at de kan finne en mulighet for å ikke spare penger på å felle prinsipper, sier hun.

Nyholt fra Rødt mener også at Norge har råd til å opprettholde gratisprinsippet.

– Vi mener at Norge er et rikt land som har råd til å ha gratis undervisning, som er et viktig prinsipp. Begynner vi ett sted, sklir det fort ut til noe som vi ikke vil ha, sier hun.

Fortsatt håp

Nyholt mener at det fortsatt er håp for å unngå at skolepenger blir innført.

– Det er faktisk ikke snakk om store summer, og i tillegg så forventer man at ganske mye vil gå i administrasjon. Jeg har både håp og tro om at det skal være mulig å snu dette, sier hun.

På spørsmål om dette er siste sjansse for å unngå innføring av skolepenger, svarer Nyholt at ingenting er siste sjansse i politikken.

– Det er jo det som er bra med politikk. Det er alltid mulig å gjøre om på, det er alltid et håp for å gjøre verden bedre, men det er utrolig viktig at man legger bredsidet til og presser på nå for å unngå at det blir innført, sier hun.

universitas@universitas.no

L-INNSIKT

DET JEG VIL SNAKKE MED KOLLEGAENE MINE OM:

DET SOM KOMMER UT:

Verden vil bedras

Som student går jeg gjennom et evig indre kaos av tvil og *impostor syndrome*. Jeg har alltid på følelsen at professorene plutselig skal rope ut: «Du! Du er ikke en ekte student! Du har bare sneket deg inn her med et falskt studentbevis!» Det er som om jeg venter på at hemmelig politi skal dukke opp og arrestere meg for å prøve å få en utdanning jeg egentlig ikke fortjener. Vel, kanskje jeg skal prøve å overbevise dem om at jeg faktisk kan få A i «Bedragersyndrom 101».

(Trodde du teksten ovenfor var skrevet av en ekte student? Da ble du bedratt. Den er nemlig skrevet av ChatGPT.)

Bedrageren

VIL DU BLIR VÅR NYE ANNONSESELGER TIL NETT?

Vi leter nå etter en flink medarbeider som kan selge annonser til vår nye nettside!

Vi utvider vår synlighet på nett, og er på jakt etter en dreven annonseselger som kan bidra til å løfte Universitas. Målet vårt er å tiltrekke oss flere annonsører, og øke omsetningen vår.

VI TILBYR:

- Fleksibel arbeidstid og fleksibelt arbeidssted
- Mulighet for å påvirke og utvikle salgsmetodene våre
- Samarbeid med redaksjonen
- Stillingen lønnes via provisjon

Søknadsfrist snarest. Send søknad og CV til ansvarlig redaktør Guro Aasaaren per mail: guro.aasaaren@gmail.com
Tiltredelse snarest.

Se stillingsannonse på universitas.no

42 prosent utsetter ma

Utbredte fenomen: – Når det er så mange som 42 prosent ber om utsettelse, viser det at det er tilnærmet normalt at det skjer, forteller Gisle Hellsten, leder for karrieresenteret på UiO.

Tall fra UiO viser at nesten halvparten av masterstudentene forsinket i studieløpet med ett eller flere år.

Forsinkelser

tekst Amo Boracco Borring & Emilie Kaland Lindseth
foto Sara Aarøen Lien

Da Anette Arneberg (27) i fjor måtte velge mellom jobb og utdanning, valgte hun jobb. Som resultat ble hun et år forsinket i

planene om mastergraden i statsvitenskap. På tross av forsinkelsen er dette et valg hun lett hadde tatt igjen, om muligheten til å kombinere begge hadde falt bort.

– Samtidig begynte jeg å bli litt lei av å være student, spesielt av å alltid være fattig og hele tiden bekymre meg over økonomien.

Arneberg er ikke alene om å utsette studieløpet. Tall Universitas har fått fra Universitetet i Oslo (UiO) og Oslomet viser at hele 29 prosent av bachelorstudentene og 42 prosent av masterstudentene ved UiO er forsinket i studieløpet. Det er nesten halvparten av alle masterstudentene ved Norges største universitet og dobbelt så mange

forsinkelser som ved Oslomet (se faktaboks).

Universitas erfarer at utsettelse av graden er et sensitivt tema. Mange av dem vi har vært i kontakt med forteller om stigma relatert til forsinkelser i studieløpet og har av den grunn ikke ønsket å stille til intervju.

Livet skjer, også for studenter

Gisle Hellsten, leder av Karrieresenteret ved UiO

Ofte gode grunner

Årsaken til de høye tallene er sammensatt og kompleks, ifølge Silje Fekjær, prorektor for utdanning ved Oslomet.

– For noen handler det om grunner som ligger utenfor studiet, slik som fødsel, sykdom eller arbeidssituasjon. Mange har gjort bevisste valg om å ta en annen vei som er riktigere for dem, forteller Fekjær til Universitas.

Viserektor for utdanning ved UiO Bjørn Stensaker viser til sykdom og permisjon som vanlige årsaker til utsettelse, men også uforutsette hindringer knyttet til arbeidet med for eksempel datainnsamling.

Forsinkelser ved UiO:

- + 29 % av bachelorstudentene påbegynt i 2013 eller senere.
- + 42 % av masterstudentene påbegynt i 2014 eller senere.
- + Det teologiske fakultet og Det humanistiske fakultet har størst andel forsinkede studenter.

Forsinkelser av studenter påbegynt utdanning i 2019 ved Oslomet:

- + 9 % av bachelorstudentene.
- + 9 % av bachelorstudentene.
- + 25 % av masterstudentene.

asteren sin ved UiO

Avlagte studiepoeng og grader ved universitetene premieres med dagens finansieringssystem. UiO ønsker derfor at flere skal bli ferdig på normert tid.

«Universitetet har over tid forsøkt å hjelpe studentene i gang med oppgaveskriving på bachelor- og masternivå. Mange fagmiljøer bidrar også med egne seminarer og skrivetrening for å forberede studentene på det å utforme et større selvstendig arbeid», skriver Stensaker i en e-post til Universitas.

Samtidig er det flere gode grunner til forsinkelser som de må ta hensyn til, mener han.

Pause fra studenttilværelsen

Arnberg har nylig vendt tilbake til UiO for å fullføre mastergraden i statsvitenskap etter ett år som valgkamprådgiver i Sosialistisk Venstreparti (SV). Hun er overrasket over hvor mange som utsetter studieløpet.

– Jeg synes det var veldig høye tall. Jeg følte egentlig at alle vennene mine hadde fortsatt på Blindern mens jeg hadde pause, forteller Arneberg.

Hun tror en av årsakene er kombinasjonen av jobb og studier, som kan bli belastende i lengden. Selv har hun hørt om flere som droppet master til fordel for fulltidsjobb.

– Som fulltidsstudent med stadig større forventninger om oppmøte og innleveringer er det blitt vanskeligere å få tid til å jobbe. Studenter kan ikke bare velge å ikke jobbe når studiestøtten så vidt dekker husleien.

Arnberg er derfor negativ til fakultetets planer om å innføre mer obligatorisk undervisning på masternivå. Hun frykter flere forsinkelser og økt frafall.

– Jeg er heldig som rekker å fullføre graden før disse endringene blir innført. Hadde det vært enda høyere krav til obligatorisk aktivitet, måtte jeg nok ha droppet ut, avslutter Arnberg.

Bjørn Stensaker ved UiO viser derimot til at de ikke har undersøkelser som indikerer at obligatorisk oppmøte har negativ betydning for gjennomføringen.

«Obligatorisk oppmøte skal snarere bidra til det motsatte, nemlig at undervisningen som er veldig viktig for studentenes læring blir obligatorisk. Vi vet også at noe deltidsjobb ikke går utover tiden brukt på studiene, men det er selvsagt en fare om studentene jobber svært mye», skriver Stensaker til Universitas.

Han presiserer at UiO ikke har felles retningslinjer for obligatorisk oppmøte.

Blindernsyndromet

På Blindern møter Universitas Yasmin Alonzo Ullestad (22) som ennå ikke har blitt en del av statistikken. Det har hun derimot planer om. Hun befinner seg for tiden i andre året av en bachelor i lingvistik og planlegger å bruke et ekstra år på å fullføre bachelorgraden sin.

Forsinkelsen skyldes at hun ble blendet av alle de forskjellige emnene som tilbys ved universitetet:

– Da jeg begynte på Blindern innså jeg at det er veldig mye annet som også er veldig interessant. Jeg begynte derfor å ta mange fag utenfor mitt studieprogram, blant annet italiensk og nordisk litteratur, forteller en entusiastisk Ullestad til Universitas.

Det ble rett og slett for mange studiepoeng til at de alle ville få plass i bachelorgraden. Samtidig ble lingvistiske fag nedprioritert. Det blir derfor et ekstra år på Blindern, men det har hun ingenting i mot.

– Jeg elsker å være på Blindern, så det passer meg helt fint å være her litt til. Jeg føler heller ikke at jeg har så dårlig tid, og studielån blir det nok av uansett, så det får fremtidige meg slite med, sier Ullestad.

De voksnes svar

Hva skyldes at så mange utsetter?

Psykolog Daniel Bergheim Botnmark, som tidligere har forsket på det velkjente studentfenomenet prokrastinering, peker også på komplekse grunner.

– Studenter er ofte i ulike livsfaser som avgjør hvordan studieløpet vil se ut. Vi ser at eldre studenter oftere har vansker med å fullføre, og dette kan jo henge sammen med faktorer som ansvar for barn og høyere utgifter som ikke lar seg dekke av studielån.

– Andre igjen kan ha utsatt av forståelige grunner som sykdom og andre livskriser, sier Botnmark.

De som ikke befinner seg innenfor nevnte kategorier kan ha blitt et offer for prokrastineringens hule hånd. Botnmark forklarer psykologien bak prokrastinering gjennom en søkning etter behag fremfor ubehag. Ved å utsette en krevende eller kjedelig oppgave, får man en dobbel belønning i form av å gjøre noe noe lystbetont og samtidig slippe noe ubehagelig.

– Det er litt som å ligge i teltet og fryse, selv om du vet du burde gå ut av teltet og tisse og bli ferdig med det, så lar du være fordi det er for ubehagelig å reise seg og gå ut i kulda, forteller Botnmark om reisen fra studenttilværelsen til voksenlivet.

Veien videre

Gisle Hellsten er leder for karrieresenteret ved UiO, og er ikke spesielt bekymret for tallene.

Han er klar på at selv om de fleste studenter vil finne relevant arbeid etter endt grad, bør man være forberedt på at eventuell ut-

settelse kan bli tema på fremtidige jobbintervju. Hvor stor vekt dette får for arbeidsgiver, avhenger av lengden på forsinkelsen og hva man har gjort i mellomtiden.

– Når det er så mange som 42 prosent som ber om utsettelse, viser det at det er tilnærmet normalt

at det skjer. Man er med andre ord ikke den eneste som ber om utsettelse, selv om man kanskje kan tenke det selv. Livet skjer, også for studenter.

universitas@universitas.no

Det er litt som å ligge i teltet og fryse

Daniel Bergheim Botnmark, psykologspesialist ved Sørlandet Sykehus

Tilbake på Blindern: Anette Arneberg (27) er nylig kommet tilbake til Blindern for å fullføre mastergraden i statsvitenskap etter å ha blitt forsinket med et år.

MENER KRAVENE FOR BYGGING ER FOR RIGIDE:

– Leien skal være så lav som mulig

Vil ha endring: Velferdstinget vil unnta SiO rekkefølgekravene for studentboligbygging. Flere Venstre-politikere ønsker på sin side å fjerne eiendomsskatten på de samme boligene.

Velferdstinget vil ha en endring i kravene til til boligene SiO bygger ut. De samme boligene vil Venstre fjerne eiendomsskatten på.

Studentboliger

tekst Anders Ihle Tovan
foto Adrian Heggem Misfjord

– Det vi ønsker er at leien til studentene skal være så lav som mulig, og at det skal være flest mulig studentboliger i Oslo.

Det sier Marius Torsvoll (24), leder av Velferdstinget, når Universitas møter ham på Villa Eika på Blindern.

Lederen for studentenes interesseorganisasjon i velferdsspørsmål ønsker nå å unnta Studentsamskipnaden SiO rekkefølgekravene for studentboligbygging. Kravene handler om hvilken

type infrastruktur som må være på plass når man skal igangsette et byggeprosjekt. Ofte er det snakk om grøntarealer, parkeringsplasser eller sykkelveier i boligområdet.

Vil myke opp

SiO drifter i underkant av 9000 studentboliger i Oslo og Lillestrøm, og ventelistene er ofte lange. I august i fjor kunne Universitas melde at 3400 studenter sto på venteliste for å skaffe seg en plass å bo. I år er planen å investere 900 millioner kroner i studentboliger og annen infrastruktur, ifølge SiO.

– Vi mener at det er en del av disse kravene som kan endres på. Hver eneste krone som går til ulike rekkefølgekrav får direkte konsekvenser for studentenes økonomi i form av økt husleie, sier Torsvoll.

Studentlederen viser blant annet til Blindern studenthus ved Det teologiske fakultet ved UiO, hvor SiO ble pålagt å bygge en lekeplass én kilometer unna byggen. Han bemerker at flere av beboerne i bygget verken har samboer eller barn.

– Pengene som ble brukt for å bygge denne lekeplassen gjør at studentene må betale mer i husleie. Det er urimelig, fortsetter han.

– På hvilken måte blir boligene dyrere når SiO ikke unnlates kravene?

– Leien til SiO reflekterer bygge- og tomtekostnadene til boligprosjektet. Når man legger ekstra byggekostnader på prosjektet går prisen opp. SiO kryssfinansierer ikke tjenesteområder, og driver i liten grad med husleieutjevning på enkeltprosjekter, forteller han.

Torsvoll mener at rekkefølgekravene er et verktøy for å bidra til byutvikling og bedre bomiljøer. Likevel er han skeptisk til om fordelingen er hensiktsmessig, og er kritisk til at studentene sitter igjen med deler av regningen.

– Hvor mye vil studentene spare om man myker opp?

– Det varierer fra plass til plass, men det kan gjerne være snakk om noen hundrelapper i måneden, sier han.

Blandet politisk respons

Torsvoll forteller at Velferdstinget har løftet forslaget til de fleste partiene i Oslo, og at de i varierende grad har fått suksess med å få det inn i de ulike programmene. Hvilke partier som er mest lunkne ønsker han ikke å kommentere, men kan rope at noen er positive.

– Vil det være bærekraftig å ha studentboliger uten sykkelveier og grøntarealer?

– Absolutt ikke. Det vi ønsker er å se nøyaktig på hvilke krav som er nødvendige på de ulike plassene det bygges boliger.

– Det vil bety at prisene på boliger med ulike krav vil variere. Er det rettferdig?

– Det er riktig at man er med på å bidra i nærmiljøene, og at plassen man bygger på har en effekt på leieprisene. Vi har forståelse for at rekkefølgekravet er der, og at det er flere som er nødvendige, men det er noen man bør kunne se bort ifra i fremtiden – avhengig av hvor det bygges.

Rauand Ismail (23) er bystyreprerentant for MDG, og skriver i en e-post til Universitas at rekke-

følgekrav sikrer både beboerne og fellesskapet tilgang til viktig infrastruktur. Han er tydelig på at det noen ganger er nødvendig, også der det bygges studentboliger.

Likevel er partiet åpne for å vurdere tiltak som får fortgang på byggingen av studentboliger.

«Som Norges største studentby, må vi presse regjeringen til bedre rammevilkår for studentboligbygging», skriver han videre.

Ismail forteller at de skal sikre at studentboliger beholder prioritert saksbehandling i Plan- og bygningsetaten, styrke samarbeidet med SiO, og stille tomter de har til rådighet. Han synes, i likhet med Velferdstinget, at byen trenger flere studentboliger, og at det skal bli lettere å bygge dem.

«MDG kommer til å fortsette å jobbe for både det, og andre tiltak som gjør det billigere og bedre å leve som student i Oslo».

Nei til eiendomsskatt

Også flere av Venstres stortingsrepresentanter ønsker å tilrettelegge for studentene på nasjonalt nivå. De la nylig frem et forslag på Stor-

Skatt? Nei takk: Unge Venstre-leder Ane Breivik og flere fra partiet vil fjerne eiendomsskatten på studentboliger.

tinget hvor de ønsker å unnta studentboliger og la kommuner helt eller delvis unnta klima- og miljøvennlige bygg fra eiendomsskatt.

– Staten håver ikke inn enorme summer på eiendomsskatt på studentboliger, men det er noe som rammer dem som i utgangspunktet har det tøft økonomisk. Kostnaden legges på den enkelte student, sier Ane Breivik, leder i Unge Venstre og en av representantene som fremmer forslaget, når Universitas møter henne på Venstres Hus.

Hun håper på flertall på Stortinget, og at forslaget er noe samtlige partier kan stille seg bak. Breivik er tydelig på at det ikke skal være nødvendig å beskatte en samfunnsgruppe som allerede har lite å rutte med.

– For studentenes del vil det medføre at samskipnadene sparer penger. Det synes vi er positivt, sier hun.

Skal gjøre det lettere

Torsvoll i Velferdstinget er positiv til Venstres forslag med insentivordninger for boliger forbeholdt studentene, som lavere skatter og avgifter.

– Her er eiendomsskatten en

Hver eneste krone som går til ulike rekkefølgekrav får direkte konsekvenser for studentenes økonomi

Marius Torsvoll, leder av Velferdstinget

mulig skatt man kan se på for å lette på kostnadstrykket for studentenes leiepriser.

I forslaget argumenteres det for at en eventuell fjerning av eiendomsskatten vil ha marginal innvirkning på kommuneøkonomien. De mener også at det vil gi en mer forutsigbar studentboligbygging, og at det vil fjerne en kostnad fra en lavinntektsgruppe.

Breivik tror imidlertid ikke at et eventuelt gjennomslag vil føre til at man må hente store midler fra en annen plass.

Vil myke opp: Marius Torsvoll, leder av Velferdstinget, er klar på at rekkefølgekravene er for rigide.

For studentenes del vil det medføre at samskipnadene sparer penger. Det synes vi er positivt

Ane Breivik, leder i Unge Venstre

– Oslo kommune tar relativt små beløp gjennom eiendomsskatt på studentboligene, og det ville ikke blitt ekstremt fordyrende å kutte dette for å hjelpe en økonomisk sårbar samfunnsgruppe, fortsetter hun.

Hun er positiv til Velferdstingets forslag om å myke opp rekkefølgekravene, og mener at man på et generelt nivå bør jobbe for å unngå byråkratiske prosesser. Hun synes det er et problem at det er for mange regulatoriske utfordringer, og at det er altfor lang saksbehandlingstid når det kommer til byggesøknader.

– Det er helt hinsides at ting kan ta flere år før de godkjennes, mener hun.

– Flere andre samfunnsgrupper sliter også økonomisk. Hvorfor skal akkurat studentboligene slippe eiendomsskatt?

– Poenget med studentboliger er jo nettopp å sikre at folk har rimelige steder å bo i studietiden. Med tanke på at det er et viktig formål i samfunnet synes jeg at studentboliger i likhet med mange andre eiendommer kan bli unntatt fra skatteplikt.

universitas@universitas.no

Tilbudsguiden

AKTIVITETER

STUDENTPRIS PÅ KAJAKKUTLEIE
Kom deg ut på fjorden!
Hos DNT Oslo og Omegn kan du leie kajakk fra Friluftshuset på Sørenga i Oslo.

PartyLyd.no
Lyd & Lysutleie
Festutstyr, helt enkelt.
Velg pakken du vil leie, og hent selv på et selvbetjent lager.
30% studentrabatt
KODE: **STUDENT30**

AVIS

MORGENBLADET
50 % studentrabatt på Morgenbladet
Bestill her:
www.morgenbladet.no/student
Kontakt oss:
abo@morgenbladet.no
23 36 05 00
www.morgenbladet.no

Da Dagsavisen
Få 50 % studentrabatt på Dagsavisen!
Bestill her:
www.abonnement.dagsavisen.no/student
dagsavisen@mediacconnect.no
Tlf: 22 99 80 00
www.dagsavisen.no

Finansavisen
Gratis tilgang til Finansavisen
Ordinær pris: Fra 3345,- for et år
Logg inn med din studentmail
fa.no

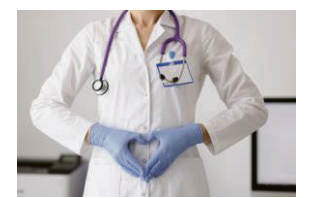
TILBUDSGUIDEN
-
GODE TILBUD FOR STUDENTER I OSLO

LYD- OG LYSUTLEIE

DJ BOOKING NORGE AS
10% studentrabatt på leie av lyd- og lysprodukter fra 123lyd.no
DJ til ditt studentparty/samling fra djb.no
Spesialsydde løsninger som passer ditt budsjett.
DJ Booking Norge AS
Hasleveien 28A, 0571 Oslo
djb@djb.no
Tlf: 90 53 29 29
DJ og artister: www.djb.no
Lyd og lys: www.123lyd.no

TILBUDSGUIDEN
-
GODE TILBUD FOR STUDENTER

GYNEKOLOG

Majorstua kvinneklinikk

Gynekologisk undersøkelse og celleprøve
Studentpris kr. 950,-

Gynekolog sentralt på Majorstuen. Du får raskt time hos gynekolog, og du trenger ikke henvisning. Enkel timebestilling på nett og ingen ekstra gebyr for timer på kveld og i helger.

Velkommen til en hyggelig og profesjonell time.

Bestill time på majorstuaqvinneklinikk.no

KINO

C I N E M A T E K E T
JEAN-LUC GODARD
Se de viktigste 60-tallsfilmene!
Norsk Filminstitutt www.cinematket.no

STUDENTBOLIG

ANKER STUDENTBOLIG
"Den beste studietiden får du hos oss, i hjertet av Oslo"
www.ankerstudentbolig.no

FLERTALLET AV STUDENTER ER IKKE RELIGIØSE:

– Ingen gud har føltet riktig for meg

Unge troende er i sterkt mindretall, viser undersøkelse. Hvem er de få som tror?

Religion

tekst Freyja Eikrem Ims
foto Isabel Svendsen Berge

En åndelig virkelighet: Lea Forbes (22) er troende – ikke til en spesifikk gud, men til de krefter det blotte øye ikke kan ense.

Men det betyr ikke at jeg tror på en mann som sitter og kalkulerer alle mennesker, det gjør jeg ikke

Bibi Fatima Musavi (24), enkeltemnestudent ved UiO

– Hvis folk sier de er spirituelle, så har jeg inntrykk av at de tror på noe mer, de tror på en åndelig virkelighet, men så vil de liksom ikke velge en religion, sier den kristne studenten Sondre Hofstad (25).

I en undersøkelse gjort av Sentio på vegne av Universitas og Norsk Studentorganisasjon kommer det fram at studenter som Sondre er i sterkt mindretall i Norge. Blant de 1002 studentene som deltok i undersøkelsen, anså 19 prosent seg for å være religiøse.

Kirken er knapt nok et sted man besøker på julaften lenger, og åndslivet i Norge er blitt langt mer pluralistisk, også på grunn av innvandring. Samtidig vokser det frem nye former for åndelig-

het. Ifølge undersøkelsen regner 14 prosent av norske studenter, nesten like mange som de religiøse, seg for å være spirituelle.

I april 2022 skrev Universitas om Thea Raudberg og Celia Pilskog Stasvik, som begge fikk en spirituell oppvåkning som følge av en frustrasjon grunnet storsamfunnets forventninger og rutiner. Stadig flere har begynt å legge håp i krystaller, og manifestering er blitt en hverdagsting.

Men hva er forskjellen på religion og spiritualitet? Kan man være det ene uten å være det andre?

Solas fravær og Guds nærvær

Pilegrimsferden mot sannhetens kilde starter med et besøk til den Vitenskapelige Høgskole i Oslo (VID). Foran bygningens falmende mursteiner, under en himmel som hvelver over ethvert menneske på jorden – levende og døde – møter vi Sondre. Han er student ved VID og går siste året på en bachelor i sosialt arbeid.

Han strekker ut hånden sin, geleider oss vekk fra solen, og inn til skolens kapell. Det er ikke en tilfeldighet at vi er blitt ført inn i et hellig rom, for Sondre er selv religiøs.

– Jeg er kristen. Da går jeg vel under den kategorien, sier han.

Å leve uten tro er en umulighet for Sondre, men han innrømmer at han har hatt perioder preget av tvil.

– Hvis det ikke er noen Gud, eller hvis alt bare er en tilfeldighet, da føler jeg at livet blir meningsløst. Da tror jeg det kanskje bare hadde handlet mer om meg, og at jeg skulle ha det beste mulige livet.

Sondre ler av tanken på et liv uten Gud.

– Og så dør jeg, så er det ikke noe mer. Hva var det liksom?

Åndelig søken

– Anser du deg selv som spirituell?

En stillhet senker seg i rommet. Spørsmålet er stort, og vanskelig å svare på da definisjonen til spirituell er nærmest subjektiv for hvert enkelt menneske, mener Sondre. Likevel er han klar til å svare.

Gud med stor G: Sondre Hofstad (25) er en av få studenter som definerer seg selv som religiøs.

Anser du deg selv religiøs/spirituell?

Spirituelle:

+ Ja: 14%

+ Nei: 78%

+ Vet ikke: 8%

Religiøse:

+ Ja: 19%

+ Nei: 68%

+ Vet ikke: 11%

+ Vil ikke svare: 2%

Hvis religiøs, hvilken religion:

+ Kristendommen: 68%

+ Islam: 25%

+ Hinduismen: 2%

+ Buddhismen: 1%

+ Jødedommen: 1%

+ Annet: 3%

1002 studenter svarte på undersøkelsen.

Undersøkelsen ble utført mellom 26. september og 12. oktober 2022.

Kilde: Sentio, NSO og Universitas

– Det er kanskje litt sånn definisjonsspørsmål, hva som blir lagt i det. Men jeg ber, jeg tror på en åndelig virkelighet. Jeg tror ikke at det vi ser med øynene er alt det som finnes.

– Tror du at flere velger å kalle seg spirituelle, fordi det kanskje er lettere enn å vie seg fullstendig til en religion?

Solen prøver å trenge seg inn gjennom vinduene, men gardinene sperrer den ute. En ny stillhet senker seg i det soltomme rommet.

– Jeg tror at vi mennesker har alle en slags åndelig søken, og at vi lengter etter noe mer, og da tror jeg at spiritualitet kan være en måte å møte det behovet på.

Det kan være mer attraktivt å være spirituell, for da kan man selv velge hva man vil tro på, påpeker han.

– Hvis du bestemmer deg for å dedikere deg til en religion, da sitter du mer fast. Kanskje det kan være en faktor? Men jeg vet ikke, sier Hofstad og smiler.

Vi smiler i lag, for hva er vel bedre enn å ha en åpen dialog.

En mot mange

Men når én dialog slutter, er det tid for å starte en annen. Vi drar vekk fra den Vitenskapelige Høgskolen i Oslo, og tar turen opp mot Blindern. Utenfor en av dørene i Frederikkebygget, møter Universitas en jente som også tror, men hennes gud går ved navnet Allah.

– Jeg vet ikke om jeg hadde hatt like mye motivasjon til å gå gjennom dagen min hvis jeg hadde tenkt at verden bare er i dag og imorgen, så blir alt svart, sier Bibi Fatima Mosavi (24) og ser ut i luften.

Hun er enkeltemnestudent ved Universitetet i Oslo, og er blant de 25 prosent av studentene fra undersøkelsen som anser seg selv som muslimer.

Bibi står utenfor det muslimske bønnerommet på Blindern, eller en mosalla, som det også heter. Det er bønnetid, og flere vil komme strømmende til snart, forteller hun. Derfor velger vi å tre ut av rommet og sette oss i Frederikkekantinen.

I skrivende stund er det ramadan, som betyr at Bibi har fastet den siste måneden. Lukten av

pizza fra kantinen blir derfor muligens en utilbørlig fristelse, men Bibi betrygger Universitas' noe usikre utsendte om at det går fint å sitte der.

– I begynnelsen var det vanskelig, men imorgen er det id, så det går bra, sier Bibi humrende.

Under ramadan, når fasten opptar en så stor del av hennes hverdag, minnes Bibi litt ekstra på at han er muslim. Men til vanlig vier hun ikke mange tanker til at hun er religiøs.

En større mening: Uten Allah å forsones seg med, føler Bibi Fatima Musavi (24) at livet hennes hadde vært mer meningsløst.

Å be eller ikke be: Bibi (24) er muslim, og for henne er bønn en del av hverdagen.

– Vanligvis i hverdagen er det ikke sånn at jeg tenker på det. Selv om jeg går med hijab og er synlig muslim til enhver tid, så er det på en måte ikke sånn at jeg tenker over at jeg går med hijab, eller at jeg er muslim. Det er bare en del av hvem jeg er.

Tom mage, tunge tanker

Bibi er religiøs fordi hun føler at det gir livet hennes en mening. Den følelsen hadde kanskje ikke vært der uten en Gud å forsone seg med, tror hun.

– Jeg ser på det å være muslim

Gud vet alt du tenker og alt du føler. Og det er bare så deilig å vite at noen alltid vet.

Bare en person er troende, merker Bibi at det er lettere å knytte seg til dem. Gjennom hennes tro, hennes religion, blir livet hun lever del av noe større. Det må man selv ha en tro for å forstå, mener hun.

– For meg hadde det vært vanskelig å være spirituell uten å være religiøs, fordi jeg føler at det religiøse på en måte er festet til det spirituelle.

Pizzalukten forsvinner, musikken blir høyere og klokken blir mer.

Hvis det ikke er noen Gud, eller hvis alt bare er en tilfeldighet, da føler jeg at livet blir litt meningsløst

Sondre Hofstad (25), student ved VID

som et stort ansvar. Det handler om at du velger religionen hver eneste dag. Jeg føler at det gir meg en grunn til å stå opp om morgenen.

I spørreundersøkelsen Universitas har gjennomført, kommer det frem at hele 68 prosent av studentene som svarte, ikke er religiøse, men altså er ateister.

Bibi undrer seg over hvem alle disse studentene snakker med når de føler seg ensomme, da hun alltid har en å betro seg til:

– Jeg snakker alltid med Gud. Det står i Koranen at Gud er nærmere deg enn din egen pulsåre, og

Det er tid for bønn, så Bibi gjør seg klar for å gå ned i bønnerommet, og åpne seg for sin Gud i tilbedelse.

Ingen passende gud

For oss går imidlertid ferden ut av byen, mot skogen. Ned en latterlig mengde trapper – nærmere og nærmere trærnes røtter – kommer vi fram til en leilighet. Her møter vi 22 år gamle Lea Forbes. Hun er student på Prosjektskolen, og anser seg selv som spirituell.

– Ja, hva tror jeg på? Jeg har tenkt mye på det. Jeg tror på alt og ingenting på en måte, sier hun.

Naturens krefter: Lea (22) flyttet nylig ut av sentrum og nærmere skogen for å komme i kontakt med naturen.

Luften i leiligheten bærer hint av røkelse. Lea nipper til et glass te mens vi snakker. Alt har en betydning, samtidig som ingenting egentlig eksisterer, kommer hun frem til.

Det er fordi spiritualitet, som et fenomen, er mye mer personlig. Når troen handler om hva som er riktig og bra for deg som individ, er man kanskje mindre tilbøyelig til å kategorisere den.

– Sånn, jeg kan tro på julenissen hvis det gir meg glede. Hvorfor ikke liksom? Du må bare tro på det som gjør deg glad, sier hun og ler litt.

For henne er tro helt individuelt, og det hele kommer an på ens egen spirituelle journey, og ens egen *human experience*.

– Men det er jo også en tro på universet, og at alt er koblet sammen, sier Lea.

– Men hvorfor er du spirituell, og ikke religiøs?

Lea tar en sipp av teen, fulgt av en liten tenkepause.

– Ingen gud har følt riktig for meg.

Hun er opptatt av astrologi, forteller hun. I det siste har hun lagt merke til noe spennende med planetenes plassering, som kanskje angår den bølgen spiritualitet som har skylt over landet. Pluto ligger for øyeblikket i steinbukken, et stjernetegn

Lea forbinder med det rigide og kapitalistiske. Men snart er Pluto på vei inn i vannmannen, et stjernetegn som står for det ukonvensjonelle og kreative.

– Derfor er det så mange som har oppvåkning nå, spiritualitet begynner liksom å eksplodere litt overalt i samfunnet.

En giftig Tiktok-bølge

Hun føler seg fort som en spåkone når hun snakker om slike ting, forteller Lea. Men det er fortsatt noe hun brenner for, og virkelig tror på. Feilinformasjon om spiritualitet, særlig det som spres på so-

siale medier, kan bidra til uvitenhet hos folk, sier Lea.

– Det er mange dumme spørsmål, og det kan gjøre det ukomfortabelt for mange å snakke om hva spiritualiteten deres faktisk går ut på.

Hun får ofte spørsmål som kan virke nedlatende, selv om de ikke er ment onde.

Som hva man får ut av å klemme trær.

– Asså – klem et tre selv, da? Se hvordan det føles, ler hun.

Og som et avsluttende forsøk på å kartlegge studentenes åndelige liv, eller mangel på sådan, gjør vi nettopp det. Ute i skogen, slynget mellom trestammene, får Universitas utsendte en aldri så liten oppvåkning. Gudfryktige studenter gror nok ikke på trær lenger. Men religiøs eller spirituell, troende eller ikke – det Sondre, Bibi og Lea har til felles, er et ønske om å bli bedre mennesker, og finne en høyere mening med livet. Lea bifaller:

– Universet gir, og universet tar. Bare vær takknemlig, spre kjærlighet, og ha et ønske om indre utvikling.

Jeg tror på alt og ingenting på en måte

Lea Forbes (22), student ved Prosjektskolen

I «CASA FAVELA» DRIVER RENNAN (27) MILJØVERN MOT KRIMINALITET:

ET FRISTED FRA GATENE I FAVELAEN

Med miljøvern og PC-spill gis ungdom i Alto da Boa Vista en bedre fremtid. Universitas har møtt mannen bak favelaens fristed.

tekst: Tord Magnus Dyrkorn
foto og tekst: Charlotte Førde Skomsøy
tekst: Elisabeth Berg Ødegaard

Som en øy av små, vakleворne murhus med blikktak, midt i en sjø av mørkegrønn regnskog, ligger Alto da Boa Vista.

Ved første øyekast kan denne urbane flekken minne om en sjarmerende, søreuropeisk fjellandsby. Men skinnet bedrar. Alto da Boa Vista er en av Rio de Janeiros mange belastede favelaer – et uoffisielt navn på slumbebyggelse i og rundt brasilianske byer. De representerer den ene ekstreme siden av den store ulikheten som finnes i Brasil.

«Favelahuset»

Rennan Leta (27) møter oss utenfor et anonymt murhus i favelaen. Han er født og oppvokst i favelaen Alto da Boa Vista, og det er han som har invitert Universitas hit. Et

banner over inngangen med logoen til organisasjonen Casa Favela er det eneste som røper hva som foregår på innsiden av huset.

Brasilianske bestemødre smiler og nikker til oss. Nysgjerrige unge gutter peker og ler. Blant hurtig, brasiliansk småprat overhører vi

Naturen er tapt

Rennan Leta (27)

flere ganger fra dem rundt oss ordet «gringo» – latinamerikansk slang for hvite mennesker. Leta eskorterer oss forbi og opp i andre

etasje.

– Casa Favela er en organisasjon og et fysisk sted hvor folk kan komme, forteller han når vi har satt oss ned i leserommet, husets kjerne.

Organisasjonen stiftet han i 2017 og huset har han drevet siden, med to mål for øyet.

– Fokuset vårt er på ungdom og bærekraft, sier Leta på litt ustø engelsk.

Han insisterer på å ha tolken tilgjengelig, selv om han helt fint gjør seg forstått på engelsk med litt aksent.

Leta beskriver Casa Favela som fristed for favelaens barn og unge. Her kan de unnsnippe det belastede gatelivet i noen timer. De kan lese på leserommet, leke på lekerom-

met, og spille PC-spill på PC-rommet. De får være nysgjerrige og kreative sammen i trygge rammer. De får mulighet til å være barn i fred – slik som barna på utsiden av favelaen får være.

Flere ganger blir intervjuet vårt med Leta avbrutt. Unge fjes kommer til syne i døren som vender ut mot bakgården.

– Kan vi få bruke PC-rommet, Rennan? spør uskyldige stemmer.

Favelaens unge gutter har fått med seg at Leta har åpnet Casa Favela for dagen. PC-rommet er et av organisasjonens mest brukte tilbud. Med omsorgsfulle smil sier Leta ja til alle som kommer.

I ett med naturen: Regnskogen Mata Atlântica penetrerer det urbane i favelaen Alto da Boa Vista.

REPORTASJEREISE – UNIVERSITAS I BRASIL

Gutten fra favelaen: Rennan Leta (27) vokste opp i den belastede favelaen. Nå har han skapt et fristed for den neste generasjonen unge i Alto da Boa Vista.

Ungdom og natur

Alto da Boa Vista er nemlig ikke helt som de fleste andre favelaer. Regnskogens trær stikker inn over gater og veier; små elver renner mellom kvartalene. Mata Atlântica, Brasils nest største regnskog, penetrerer det urbane. Den er en del av favelaen og den trues hele tiden av livene til menneskene.

– Vi har en elv her som vi badet i da vi var barn. Nå er ikke det mulig lenger på grunn av forurensning, forteller Leta.

Motivasjonen hans bak stedet, som på seks år har vokst til å bli et av de viktigste for lokalsamfunnet i Alto da Boa Vista, har ikke bare vært å løfte barn og unge ut av fattigdom og kriminalitet. En bærekraftig fremtid for fremtidige generasjoner har vært like viktig.

– Naturen her kunne vært et sted for moro og lek, men det er ikke mulig nå. Det gjør meg veldig trist. Datteren min kan ikke bade i elvene. Naturen er tapt.

En rapport fra 2020 viser at elleve av elvene i området rundt favelaen har dårlig eller svært dårlig vannkvalitet. Noen steder er el-

vene og lagunene så forurenset at bading er en stor helserisiko.

Derfor driver Leta også med blant annet kursing, folkeopplysning og ryddedugnader.

– Vi er en bevegelse som jobber for å lære barn og unge være bevisste på at det er viktig å ta vare på miljøet.

Et eget rom i Casa Favela er fylt med søppelsekk på søppelsekk med plastkorker samlet fra naturen.

– Folk møtes jevnlig for å samle og gjenvinne plastavfall fra naturen, sånn at det ikke forurenser og havner i elvene.

– Vi vet det er mulig å redde elvene her. Vi har et samarbeidsprosjekt med myndighetene som heter River Guardians, fortsetter Leta ivrig.

Han forteller at folk har sett fisk komme tilbake til elven for første gang på lenge.

– Selv om vi fokuserer på barn, har vi også nådd foreldregenerasjonen. Familiene i favelaen er allerede mer oppmerksom på miljøet.

PC-spill mot et liv på gata: Det gikk ikke mange minutter fra Leta åpnet huset til en håndfull gutter fylte PC-rommet. Tilbudet sosialiserer guttene til et liv utenfor kriminalitet.

Det må være en verden å leve i for oss. Det er vår alles felles plikt

Rennan Leta (27)

Rensker naturen: Et helt rom er fylt med plast og annet skrot fra naturen. Det er i hovedsak barna fra Alto da Boa Vista som har lagt ned innsatsen.

REPORTASJEREISE – UNIVERSITAS I BRASIL

Miljøvern mot kriminalitet

I favelaene hersker alvorlig fattigdom. Mange steder mangler elektrisitet, vann og kloakk. Enkelte favelaer er delvis eller totalt kontrollert av narkotikabander hvor politiet og myndigheter nektes adgang.

Bandene er tungt bevæpnet, noe som gjør at volds- og drapsraten i favelaer er høy. En undersøkelse viser at menn i favelaer i Rio har 80 prosent større sjanse for å dø før de er 21 år gamle enn i resten av Brasil.

Det å være et samlingssted for miljøet gir dermed en ekstra effekt.

Det sosialiserer gutter og unge menn med noe annet enn narkotika og vold som premiss.

Få minutter inn i Universitas' intervju med Leta fyller nå en håndfull gutter på mellom seks og tolv år PC-rommet. Flere sitter i bar overkropp i den varme februarsolen.

Leta mener at tilbud som dette er essensielt for å forhindre at unge ender opp i kriminelle miljøer.

– Vi får til å gi barna og de unge nye muligheter som de ikke hadde opplevd ellers. I fjor tok vi med ti barn på Cirque du Soleil-show. Slike

muligheter fikk jeg aldri da jeg var barn, forteller Leta.

Han understreker at barna også er med på aktivitetene som handler om bærekraft og miljø. På spørsmål fra Universitas om hva de liker best med Casa Favela, er svarene likevel det man kan forvente fra den typiske ti år gamle gutt:

– Å bruke PC-ene, svarer de i kor.

For Leta er det en opplest og vedtatt sannhet at det ikke er noe poeng i å kjempe for sosial rettferdighet uten å kjempe for miljøet. De to henger uløselig sammen.

– Det må være en verden å leve i for oss. Det er vår alles felles plikt. Så om det skal være et poeng for oss å gjøre livet bedre i favelaen, må vi også ha en natur som faktisk er tilstede.

Favelaens store sønn

Vi beveger oss ut fra Casa Favela og ut mellom de fargerike murhusene i favelaen. På veien får vi strenge instruksjoner om hva vi kan og ikke kan gjøre. Å ta bilder uten klarsignal er en glemmesak. Det er ikke godt å si hvordan et medlem av en narko-

Hvis Gud vil, får vi penger.

Luiz Claudio (49), faren til Rennan Leta

Sprekker av stolthet: Rennan Letas far legger ikke skjul på hva han synes om det sønnen har skapt. – Vi har alltid drømt om et slikt sted som Casa Favela, sier han.

«Høyden med den gode utsikten»: Favelaen Alto da Boa Vista ligger midt i den atlantiske regnskogen utenfor Rio de Janeiro.

tikabande hadde reagert på å bli tatt bilde av uten forvarsel.

Alto da Boa Vista er ikke blant de fattigste eller mest kriminelt belastede favelaene. Leta forteller likevel at narkotikarelaterte voldshendelser ofte forekommer.

På gatene denne februar dagen er det tvert om ingen vold å se, men bare kjærlighet. Det er nesten ikke en eneste forbipasserende som ikke skal hilse på Leta med den største entusiasme. Håndtrykk, high-fives, klemmer og kyss. Alle vil slå av en prat og alle roser ham for Casa Favela når de skjønner at det er derfor tre nordmenn følger etter ham.

Bestemoren og faren til Leta dukker også opp og deler gladelig ut klemmer og kyss til alle. Det er en selvfølge at vi skal være med til familiens hjem i ytterkanten av Alto da Boa Vista.

Den utvidede familien bor i en klynge med generasjonsboliger. Farens hus er enkelt innredet. Her tar man vare på det man har. Ting går i

arv. En gammel og snill tisper går fritt rundt i huset.

På toppen av farens hus finnes en takterrasse med fin utsikt over Alto

Da Rennan åpnet Casa Favela gråt jeg av glede

Luiz Claudio (49), faren til Rennan Leta

da Boa Vista, som tilfeldigvis er portugisisk for «høyden med den gode utsikten».

– Jeg har ingen ord for hva han har gjort, forteller faren mens han stolt viser utsikten han har.

– Da Rennan åpnet Casa Favela gråt jeg av glede. Vi har alltid drømt om et slikt sted som Casa Favela.

Rennan understreker at han hadde en fin barndom. Likevel er det tydelig at den har formet engasjementet han har i dag.

Selv om han var fra favelaen, var

han heldig og fikk gå på privatskole.

– Bestemor og mamma jobbet som renholdere på privatskolen. Jeg fikk 100 prosent rabatt takket være

deres innsats.

På privatskolen kom forskjellene i det brasilianske samfunnet tydelig frem.

– Klassekameratene mine hadde ofte fete ting som videospill. Her i favelaen hadde vi ikke tilgang på noe sport eller kultur.

I dag er Leta vellykket som journalist, jusstudent og aktivist. Kontrasten til det som kunne vært skjebnen hans er stor.

– Jeg vil ikke at min åtte år gamle datter skal oppleve den samme usik-

kerheten som meg. Jeg vil at den neste generasjonen skal få muligheter til gode jobber og ikke holde på med narkotikahandel.

Usikker fremtid

Leta betalte i utgangspunktet 2000 brasilianske reals per måned – omtrent 4000 norske kroner – for Casa Favela med egne, oppsparte midler. Siden har han finansiert stedet med donasjoner fra venner og støtte fra flere organisasjoner.

Da Universitas møtte Leta i februar hadde de foreløpig nok penger til å betale leien ut april, men etter det var det usikkert.

– Vi er bekymret, men jeg vet at det er mulig å få til. Hvis Gud vil, får vi penger, sier Leta.

Mye av støtten hadde falt bort, og de var avhengig av støtter fra enkeltpersoner.

– Jeg har brukt mye tid og ressurser og jeg har ofret mye søvn. Men det har vært veldig verdt det, forteller han.

DEBATT

idè-og debattredaktør: **Tord Magnus Dyrkorn**
tord.dyrkorn@gmail.com 404 56 561

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Oslo utfordrer Trondheim

I Under Dusken kunne man i starten av mai lese den største nyheten i Trøndelag siden Olav II den hellige ble drept på Stiklestad i 1030. Selveste Curtis James Jackson III kommer til Uka på Studentersamfundet. Hip hop-artisten som er bedre kjent under artistnavnet 50 Cent er altså headliner på studentfestivalen over alle studentfestivaler i studentbyen over alle studentbyer. Jeg vet hva du tenker. Hva har Oslo å stille opp med mot denne studentmagneten? Frykt ikke! Foruten sol og varme og et kultur- og uteliv i

europesk liga har vi et trick up our sleeve. Jeg snakker selvsagt om Uka på Blindern! Glem «In Da Club» og 50 Cent på Studentersamfundet. Dra på Uka på Blindern og opplev «Alle andre får lov» av de myke siddis-stjernene TØFL. Eller kan jeg friste med russeartisten Soppgirobygget (sic)? Hva med Staysman eller Trang Fødsel? Det er deilig å se at Oslo for alvor er oppe og konkurrerer med Trondheim om å være Norges fremste studentby!

Gi oss en HALV liter

For noen uker siden kunne man i det Bergen-baserte studentmagasinet Stoff om den leie overgangen fra 0,5 L øl til 0,4 L med øl på flere og flere serveringssteder. Mellom linjene kan det også leses en tydelig indignasjon hos journalist Simen Tomren Grip over den leie trenden. Så ergerlig og frustrert må Grip ha vært, at han stilte et temmelig representativt utvalg av øl-Norge og utelivs-Bergen til veggs for å få svar på det som omtales som et utslag av «krympflasjon». Stort

sett alle, bortsett fra noen profittsøkende utelivsbaroner, er enig med ham at det er negativt at 0,4-pilsen sprer «seg fortere i Bergen enn kjønnsykdommer på NHH». Debattseksjonen i Universitas vil være proaktive og flagger herved en beskjeden støtte til Grips indignasjon. Men vi er selvsagt en levende seksjon. I neste uke lover anmelderseksjonen i Universitas en stor sommerøstest. Hvilket bedre tidspunkt finnes det for å høre flere synspunkt om 0,4-øl? Kjør øldebatt!

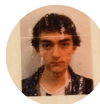
Ukas tvitringer:

eMilf @EmilRingte

Du skal spise middag? I denne økonomien??

Mai – den beste og blakkeste måneden.

Wenche astrologi X8 @Lactal

er det trygt å komme inn til byen igjen? har bergenserne dratt?

Nei, vi er her fremdeles. Det vil aldri være trygt.

Eivind Trædal @eivindtraedal

Min pinse er dessverre fullstendig ødelagt fordi hun som spiller Kleopatra i den dårlige Netflix-serien ikke ser Makedonsk ut.

Noens pinse er ødelagt av eksamen. Og så har vi disse folkene da.

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?

Send innlegget ditt på e-post til

debatt@universitas.no

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

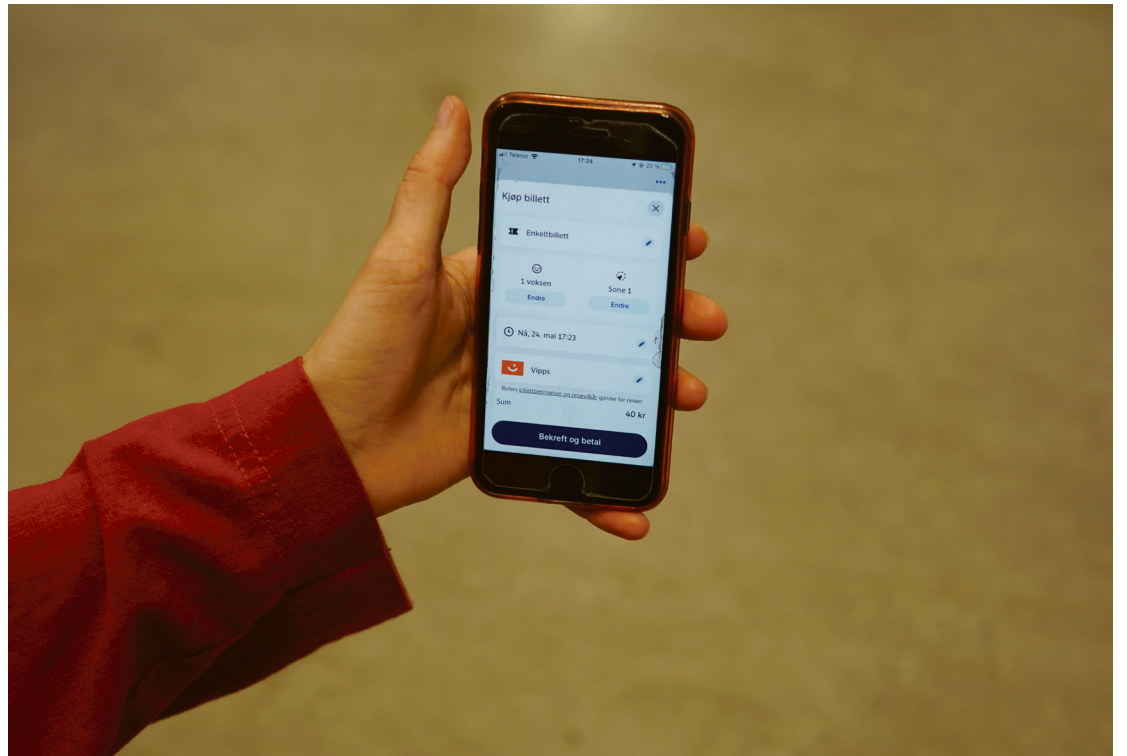

FOTO: SAGA ELINE JONSSON HOFF

Du er student helt til du kjøper enkeltbillett

Kollektivtransport

Christine Riis-Pedersen, Solveig Storfjell, Thea Aurland Storholt, Sile Marie Eliassen, Vår Theresa Skrudland Hetland, Naturviternes studentstyre

Du har kanskje opplevd det selv – øyeblikket du sjekker saldoen på kontoen, og du fortviler når du innser at du må betale flere hundre kroner for å komme deg til og fra universitetet denne måneden. Alle pengene har dessverre allerede gått til husleie, mat og andre nødvendigheter.

Dette er realiteten for mange studenter i dag. Det er på høy tid å adressere dette problemet, og jobbe for at studenter får et overkommelig alternativ som passer deres livssituasjon. Et av de viktigste tiltakene politikerne kan gjøre er å subsidiere en større andel av billettprisene. I dag er studentmånedskortet subsidiert slik at man får 40 prosent avslag. Naturviternes Student mener at tilsvarende rabatt må gis på flere billetter enn bare månedskortet, slik at man kun betaler for det man benytter seg av. Dette vil være en investering i fremtiden og lette den økonomiske byrden for studentene.

Studenter sørger for at samfunnet får tilgang på utdanningen og kompetansen det er behov for. For å få en sterk og bærekraftig fremtid trenger vi studentene, altså fremtidens arbeidskraft. Kollektivtransport er nødvendig for mange studenter, men billettprisene blir stadig høyere og økonomien stadig strammere. Studentrabatten gjelder i dag på kollektivtransport med fylkeskommunal tjenestekontrakt, slik som Ruter. I år økte prisen på månedskortet for studenter fra 488 kr til 511 kr i Oslo og Viken. Både studenter og fullt lønnete voksne betaler nå 40 kr for enkeltbillett. Et regnestykke fra NSO (Norsk studentorganisasjon) viser at studenter med studiestøtte og utgifter per 2021 ender opp med et underskudd på hele 5047 kr hver måned. Byrådet bør bidra til å lette vår økonomiske byrde, og samtidig gi morgendagens arbeidskraft gode reisevaner.

Bruk av kollektivtransport er bærekraftig, da det har et lavere klimaavtrykk enn bil. Kollektivtransport er helt essensielt for å redusere både kø og utslipp.

Studentvennlige priser er et viktig verktøy for å få flest mulig til å benytte seg av kollektivtilbudet.

Dagens prismodell er ikke bra nok. Rapporten «Ny prismodell i Oslo og Viken» utarbeidet for Ruter, Brakar og Østfold Kollektivtrafikk kom i 2022. Den konkluderer med at dagens prismodell har kjente utfordringer og svakheter med tanke på sonegrenser og høy pris på enkeltbilletter. Korte reiser over sonegrenser subsidierer de lengre reisene innenfor samme sone og den dyre enkeltbilletten subsidierer den billige periodebilletten. Det er derfor behov for mer tilskudd/subsidier fra staten for å endre dagens

prismodell.

Den samme rapporten konstatere: «Periodebilletten gjør at de reisende må forutse reisebehovet sitt i den kommende perioden, og kan oppleves som en dyr inngang til kollektivtransporten.»

Ruter lanserte nylig en ordning kalt Reis for å senke terskelen for å ta i bruk kollektivtransport. Reis gir deg rabatt på enkeltbilletter ut ifra hvor mye du reiser i en 30 dagers periode. Rabatten starter på 2 prosent fra andre kjøpte enkeltbillett og øker trinnvis opp til 40 prosent etter 35 kjøpte enkeltbilletter. Selv om dette er et bra initiativ, må man reise mange turer for å oppnå 40 prosent rabatt. For studenter mener vi det burde være 40 prosent rabatt fra første enkeltbillett.

Vi i Naturviternes Student ser til Bergen og ønsker oss en tilsvarende rabattordning på kollektivtransport for studenter. I Bergen gir de studentrabatt på enkeltbilletter. I dag koster en enkeltbillett med kollektivselskapet Skyss bare 24 kroner. Skyss sin voksenbillett koster det samme som studenter må betale hos Ruter: 40 kroner.

Politikerne bør ta grep og øke subsidieringen av billettprisene for studenter. Vi trenger 40 prosent rabatt på enkeltbilletter. Vi vil gjerne spille på lag med byrådet. Vi ønsker å bidra til Ruter sitt knallgode kollektivtilbud, men prisen må stå i stil med studenters økonomi. Utgiftspostene er mange, og inntektene fra den ekstra jobben man trenger pluss studielånet er ikke høyt nok for å matche dagens prismodell.

debatt@universitas.no

Gresset gror – bare ikke overalt

Grøntarealer

Mette Halskov Hansen, viserektor klima, miljø og tverrfaglighet ved UiO og Ane Guldahl, parksjef ved UiO

I utgave 12 av Universitas oppfordrer student Bo Stoknes UiO til å skru av robotgressklipperne og la gresset gro.

Også vi er opptatt av klima, miljø og biomangfold – likevel kan vi ikke bare la gresset gro overalt. Campus Blindern er et stort og komplekst grøntanlegg. Vi har alt fra enger og langgrasarealer, skogholt, kratt og knauser med naturlig vegetasjon. Dessuten har vi en stor trebestand. Flere av UiOs grøntanlegg har også status som vernede eller fredede kulturminner, og det gir rammer for hvilke endringer vi kan gjøre.

Det siste tiåret har vår parkseksjon jobbet med å gjøre om kortklippede plenarealer til blomsterenger eller langgrasarealer. Sammen med Norsk institutt for bioøkonomi har vi testet ulike metoder for å legge om gjødslet plen til

blomstereng. UiO har beholdt blomsterengene på Nedre Blindern og etablert flere eng- og langgrasarealer både på Blindern og ved andre av UiOs eiendommer. Å legge om plen til blomstereng krever imidlertid tid, særlig før vi ser

Plenene brukes av studenter og besøkende

et artsrikt resultat. Men arbeidet er i gang.

Vi har kartlagt det biologiske mangfoldet på Blindern og øvrige campuser for å kunne følge utviklingen over tid. Kartleggingen har vist at Blindern har et relativt stort mangfold. Den har gitt oss kunnskap om hvordan vi best lager grønne korridorer for insekter, fugler og andre dyr. Vi vektlegger insektvennlighet og variasjon når vi velger plan-

ter og vi jobber med å bevare de gamle trærne våre. Store, gamle trær er av særlig stor betydning for biomangfoldet. De utgjør leveområder for mange andre arter, som mose, lav, sopp, karplanter, insekter og fugler.

Samtidig som vi øker biomangfoldet på campusene våre, prøver vi å ivareta andre behov. Plenene brukes av studenter og besøkende til rekreasjon, festivaler, trening, lesing og mer. For å ivareta disse behovene synes vi det er best å skjøtte en del grøntarealer som bruksplen. Da har elektriske robotklippere en del miljømessige fordeler, blant annet er de stillegående, og de skåner trerøtter mot tunge klippere. Dessuten kan de tilpasses pinnsvinenes aktivitet gjennom døgnet.

Vi håper på enda mer biomangfold på campus fremover, og er glade for alle tips og forslag til forbedringer på campus.

debatt@universitas.no

Liksompolitikere ødelegger for fremtidige studeters karrieremuligheter

Karrieresenteret

Helge Skivenes, tidligere UiO-student og dengang hyppig bruker av Karrieresenteret

Karrieresenteret ved UiO er landets sterkeste fagmiljø for karriererådgivning til studenter med 11 ansatte som betjener 10 000 studenter i året. Nå skrotes senteret til fordel for to stillinger som skal holde digitale kurs – eller noe sånt – kunne man lese i forrige ukes Universitas.

Begrunnelsen er at Karrieresenteret ved UiO er mest til-

gjengelig for studenter ved UiO, og ikke like tilgjengelig for alle overalt. Never mind at studenter ved UiO sannsynligvis har betraktelig høyere behov for karriererådgivning (hei

Konsekvensene vil vare lenge

HF og SV!) enn studenter ved profesjonslærestedene ellers i hovedstaden.

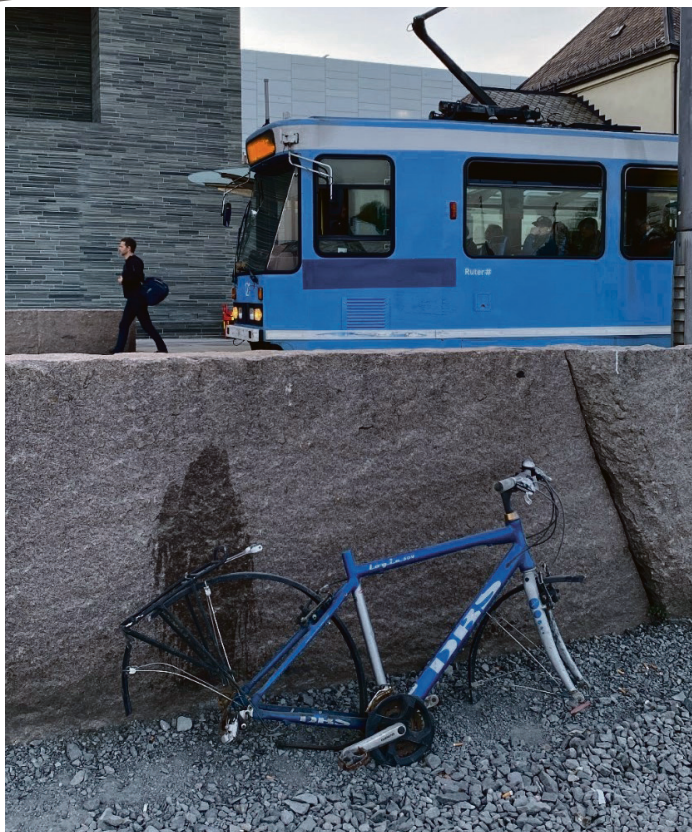
Dette er idiotisk tull fra liksompolitikere på leting etter en fanesak som gir kortsiktig spalteplass. Men konsekvensene vil vare lenge. Den meningsløse nedleggelsen av Karrieresenteret ved UiO vil nemlig gjøre veien til jobb betydelig vanskeligere for fremtidens studenter.

Velferdstinget burde skamme seg!

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Matilde Sunde Solsvik

Vårens tegn: En sykkel som gir deg sterke lårmuskler og vondt i rumpa.

Ukas sitat:

Nå skal det slikkes og fingres og bankes og gnikkes og hamres og suttes

Studvestjournalist Inger Blom Huus om metoder guttenes har lært seg (Studvest 10. mai).

KULTUR

kulturredaktør: **Sofie Kristine Flydal**
sofieksf@gmail.com 467 83 024

DE ELSKER KONGEN OG BÆRER BÆSJEN SIN I POSE:

Møt krigsstuden

Fra festning til festing: Kadettene i Kull Kayser har akkurat kommet hjem fra kurs på Rena leir når Universitas møter dem. Nå skal de bare flette av seg uniformen før det bærer avsted til baråpning.

ntene

En dagsmarsj unna Blindern holder studentene som skal beskytte oss mot Putin til. Universitas tok turen til Linderud for å finne ut hva de gjør når de tar av seg uniformene.

Krigsskolen

tekst Daniel Hesby Hansen
foto Charlotte Førde Skomsøy

Hvem er de tøffeste studentene, har du kanskje spurt deg selv en gang du hadde god tid før seminar, og tuslet formålsløst rundt på Blindern eller Oslomet. Er det fysioterapeutene, som kan alt om musklene, og bruker det for å bli seende ut som greske guder? Eller kanskje er det filosofene, som kan plukke enhver argumentasjon fra hverandre, og overbevise deg om at de har rett selv om du ikke skjønner hva de sier? Eller hva med lektorene, som snart skal ut i arbeidslivet og bli truet med kniv av misforståtte syttenåringer?

Uansett tar du feil – de tøffeste studentene er selvfølgelig de som går på Krigsskolen på Linderud. Navnet på skolen legger umiddelbart lokk på diskusjonen: «Hva studerer du?» «Krig.»

Stilongs på gulvet

Vi møter Jørgen Paulsen (23) utenfor Joker. Han kommer rett fra Rena, hvor han og kullet hans har vært på troppsjeffagkurs, som ifølge Paulsen kan sammenlignes med praksis i andre utdanninger. Nå er de imidlertid tilbake i basen, og klare for å feste: I morgen er det ball, men festen starter allerede nå. I kveld er siste sjans til å finpusse dansetrinnene – og kanskje kommer *Den Sorte Haand* på besøk?

Paulsen er en blid og reflektert nordlending, som har ansvaret for at Universitas kommer seg helskodd gjennom kvelden. Han følger oss opp mot skolen, men først må vi innom forlegningen.

– Hva er en forlegning?

– Det er militær-lingo for der man sover, rett og slett, forklarer Paulsen.

De har sin egen sjargong her på Linderud. De sover på forlegning, og det meste annet de driver med har forkortelser som PBB, RFK, NOKA, NAKA, FOS, og ikke minst TBF, som står for «tre-

bokstavs forkortelse». Og mens vi møtte Paulsen klokka sju, møtte han oss nitten hundre.

På vei opp til forlegningen, spør vi Paulsen om gradssystemet i militæret. Det skulle vi aldri gjort. Paulsen forklarer

pedagogisk, men å forstå rangen i militæret er enda vanskeligere enn å forstå forskjellen på lærer og adjunkt, så Universitas' utsendte blir blank i øynene og gir opp. Det får holde at Paulsen og de andre krigsstudentene er kadetter, og at

det ikke gir dem særlig mye makt. Det skulle bare mangle – flere her er rett ut av videregående, og det er betryggende å

høre at man ikke kan gå rett fra russebusstank.

Kadett Paulsen tar oss med inn i forlegningen, og vi blir både lettet og skuffet over hvor likt det er en vanlig SiO-bolig. Når vi kommer inn på rommet han deler med én annen, ligger det stilongs og annet rot strødd omkring – det kan vi kjenne oss igjen i. Det er tilsynelatende ingen som spiller trompet om morgenen og brøler om at kadettene skal re opp sengene sine.

Rødgrønn mann i Høyre-land

Utenfor vaktposten har det samlet seg ganske mange, de fleste pent antrukket. I morgen er det ball, og i kveld får kadettene invitere partnerne sine for å øve på dansesteg. Det er ganske tydelig hvem av oss som har samlet seg rundt porten som er militære, og hvem som er sivile; foruten Universitas utsendinger er det i all hovedsak kvinner som er besøkende i kveld.

– Hvordan er det med kjønnsfordelingen her? Gutteklubb?

– Regjeringen har bestemt at Krigsskolen skal jobbe mot å ha en tredjedel kvinner, og vi nærmer oss. Akkurat nå tror jeg tallet er 25 prosent.

Det er altså fortsatt gutta som er mest opptatt av krig. Kadett Paulsen forteller også om en bacheloroppgave fra 2018 hvor det viste seg at 50 prosent av kadettene stemte Høyre, men påpeker at ting endrer seg raskt, og at det ikke nødvendigvis er tilfellet lenger.

Selv har han bakgrunn som ungdomspolitikker på venstresiden, som han må innrømme å være ganske alene om her på Linderud – her snakkes det lite om politikk utover bevilgningene til forsvar. Kanskje er det noe med å gå dagevis i villmarka sammen uten mat eller søvn som får en til å legge politiske uenigheter til side.

Hawaiiskjorter og bæsjeposer: Kadettene Jørgen Paulsen (23), Pernille Solheim (28), Håvard Jacobsen (23) og Jonas Askeland (22) blir stadig vekkt utsatt for sult og søvndeprivasjon av lærestedet sitt. Likevel trives de godt.

KULTUR

kulturredaktør: **Sofie Kristine Flydal**
sofieksf@gmail.com 467 83 024

Den Sorte Haand: Kadett Jørgen Paulsen snakker for mye, mener advokatene Provocatus og Protectoratus. Her har han blitt innhentet av Brutus, og skal snart straffes.

Offentlig swing og hemmelig steking

Vi tar en rask tur innom ballsalen, hvor offiserer og partnere øver seg på å danse swing. Senere på kvelden spør vi en kadett om det alltid går så sømmelig for seg, og får vi vite at de noen ganger steker (sånn som partysvenskene, altså) også, i noe som heter Løvehulen. Der slipper dessverre ikke presen til.

Vi får en rask omvisning, og plukker opp kadettens eget Universitas: *Forposten*. Der kan vi lese om De krysslagte pistolors orden, som pleide å hete Den hvite kølles orden. Sikkert greit at de byttet navn. Ikke minst står det skrevet om Den Gylne Løve – et arrangement Universitas forsøkte dekke, men ble nektet da det var for hemmelig. Loveting som kadettene bedriver er tilsynelatende unntatt offentligheten. Ifølge kunngjøringen i *Forposten* arbeider Den Gylne Løve blant annet for «Classe Forskieller» og «Den Frie Idraetens Bekiempelse». Kadett Paulsen bedyrer at dette er foreninger med mye ironisk glimt i øyet og store mengder internhumor.

Apropos sekteriske evenementer: Nå er det snart tid for Den Sorte Haand. Vi går videre til baren.

Den Sorte Haands straff

Kadettene og deres utkårede sitter i to lange striper langs veggene i den romslige baren. I taket henger vimpler fra nåværende og tidligere kadettkull – samtlige kalt opp etter en norsk krigshelt. Vi vet ikke helt hvem Kayser er, men Sønsteby har vi hørt om.

Med ett dempes belysningen, og vi over-

døves av dramatisk klassisk musikk. En mann med bar overkropp, gassmaske og staut holdning skrider inn i lokalet, anført av det som ser ut som to kardinaler, den ene i svart og den andre i hvit bekleddning. En fjerde person, kledd utelukkende i svart, bæres inn på en trone. Mannen med gassmaske – som vi senere får vite heter Brutus – stiller seg bredbent midt i lokalet. Den Sorte Haand er ankommet.

– Hør, hør! deklamerer den hvitkleddede kardinalen.

– Min kollega Provocatus og jeg, Protectoratus, er advocatus maximus for Den Sorte Haand.

– Hør, hør! roper Provocatus myndig. «Hør, hør!» svarer forsamlingen høylytt.

– Vi fungerer som aktor og forsvarer, fortsetter Protectoratus.

– Det er Den Sorte Haand som opprettholder kustus på dette akademi, i fravær av Den Gylne Løve. Disse edleste av de edle offiserer dette kongeriket noensinne har sett!

De to advokatene fortsetter i samme manér, mens Den Sorte Haand selv forblir tyst i bakgrunnen. Den Sorte Haands rolle ved Krigsskolen er å utdele passende straff til kadetter som går utenfor hva kadettfelleskapet finner forsvarlig. Først ut er en stakkars kadett som lider av noen slags uansvarlig veiatferd.

– Den anklagede utgjør en trussel for alle her på kunnskapens høyborg, når han gjør sitt oopsi-daisy på sin motoriserte hestekjerre! slår Provocatus fast.

Protectoratus forsøker forsvare den an-

klagede kadetten, og foreslår blant annet at global oppvarming har forårsaket den noe vagt definerte forbrytelsen det vises til. Vi spisser ørene som best vi kan, men foruten at forbryteren er «begredelig udugelig» og har forårsaket en eller annen form for skade, er det ikke lett å forstå nøyaktig hva som har skjedd. Kardinalene krangler om hvorvidt den anklagede mangler førerkort, eller bare er en elendig sjåfør. Vi forstår ikke så mye, men de militære humrer og stemmer i.

– Fy! lyder det fra forsamlingen.

Det ender med at den anklagede må sette seg på kne foran Brutus, mens advokatene finner en passende straff. Det ender med at han tildeles en meter, som han antakeligvis skal brukes til å holde forsvarlig avstand neste gang han skal kjøre «motorisert hestekjerre».

Nestemann som må knele for Brutus er overraskende nok vår venn og guide kadett Paulsen. Han anklages blant annet for å haet overivrig snakketøy – kanskje er det ikke så lett å være forhenværende ungdomspolitiker på Krigsskolen likevel. Han blir tildelt en mobiltelefon og medfølgende instruks av Provocatus:

– Hver gang en stakkars scholar – eller sivil, for den saks skyld – blir nødt til å lytte til de uendelige diskusjonene til kadett Paulsen, kan de nå gi ham beskjed om å heller kikke ned i denne!

Et noenlunde normalt nachspiel

Den Sorte Haand er ferdig for kvelden, og vi trekker oss tilbake til et konferanserom med Kadett Paulsen (23), Jonas Askeland

Den anklagede utgjør en trussel for alle her på kunnskapens høyborg, når han gjør sitt oopsi-daisy på sin motoriserte hestekjerre!

Provocatus, advocatus maximus for Den Sorte Haand

(22), Håvard Jakobsen (23) og Pernille Solheim (28).

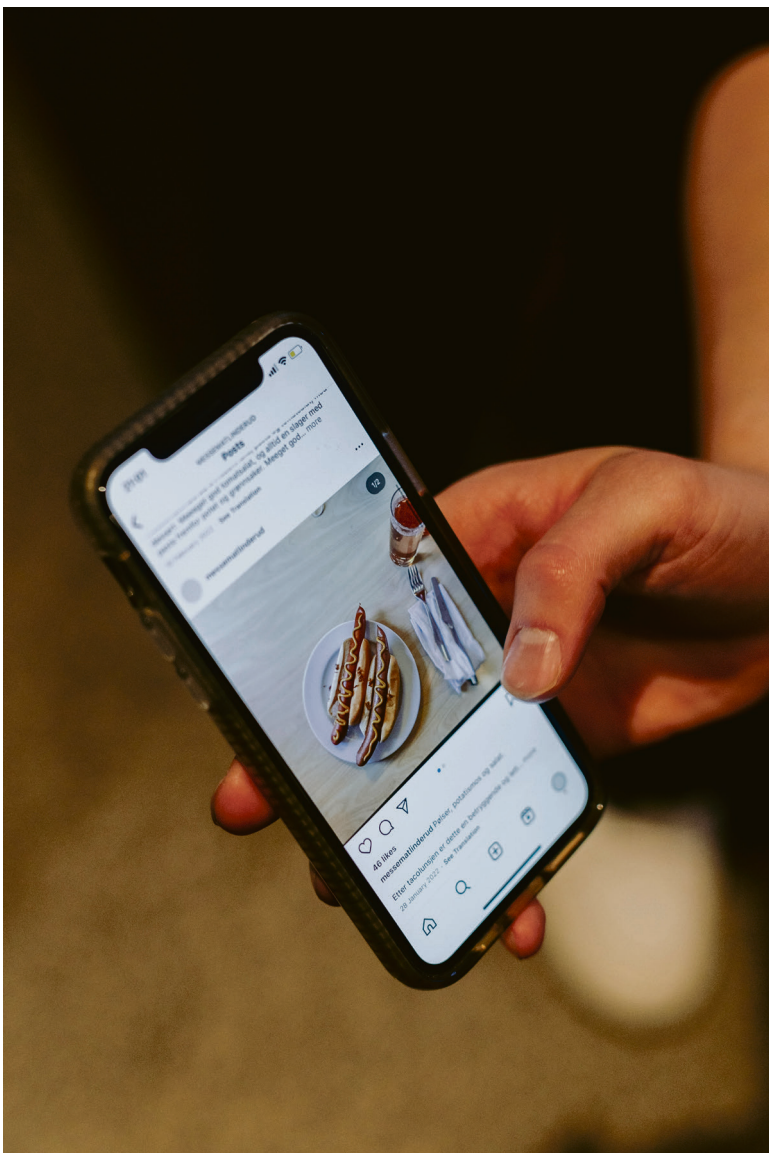
Kadett Solheim forteller at Krigsskolen er mer skole og mindre krig enn man skulle tro – men vi får også høre om opplevelser de fleste vanlige studenter er forskånet. De forteller om BC-poseden, eller *bæsj-and-carry*, som forkortelsen står for. Dette er en pose man spenner opp over et bærbart toalett, og som man bærer med seg når jobben er gjort. I felt kan man nemlig ikke etterlate etterlatenskaper hvor som helst; det ville gitt fienden en enkel – om noe illeluktende – måte å spore opp kompaniet på. Dessuten ville nok militæret fått et dårlig rykte hvis de til stadighet dekket vakre naturområder i avføring.

Kadett Paulsen forteller om da han gikk sovende ut i en grøft under stridskurs. Dette likner på

«helvetesuka» man hører om fra førstegangstjenesten, bare at det ikke nødvendigvis er en uke: under stridskurs blir kadettene utsatt for svært krevende fysiske øvelser over flere dager, uten å vite når de får sove, spise – eller når øvelsen slutter.

– Vi fikk vel om lag fire timer søvn på elleve dager. På et tidspunkt hallusinerte jeg at uniformene var hawaii-skjorter, og jeg gikk ned elleve kilo på de dagene. Tanken er at man skal kjenne seg selv, sånn at man vet hvordan det kjennes dersom man nærmer seg den veggen på nytt. Og at vi skal vite hvordan vi veileder soldatene våre hvis de går gjennom det samme.

– *Noe helt annet: la oss snakke om guttastemming. I går leste jeg om en sang dere har, som handler om en soldat som lager sjømanns-*

Se her, SiO!: Når krigsstudentene ikke sulter i skogen er maten både god og gratis.

Forelska i læreren?: Ja, det var det bandet spilte da Universitas stakk nesen innom. Vi får håpe det ikke stemmer; militæret har hatt nok av slikt de siste årene.

brud av rompehullet på en kråke?

– Jeg kan kanskje ta denne, siden jeg er den eneste jenta her, begynner kadett Solheim.

– Jeg tror ikke problemet kun er løst ved å lage en ny sang uten ordene kuk og sjømannsbrud slik de gjorde, men det er tiltak i riktig retning. Det er handlinger og tiltak i praksis vi har manglet, men som vi nå ser er på vei og skaper endring.

– *Hva tenker dere om kjønn i militæret? Er det en mannsjåvinnistisk kultur her?*

– Forsvaret skal jo speile samfunnet. Samfunnet endrer seg, og da må forsvaret også gjøre det. Men nå har samfunnet en-

dret seg mye, og Forsvaret henger kanskje litt etter, forklarer kadett Askeland.

– Men samtidig kan det hende vi må tillate at det er en divergens mellom organisasjoner som Forsvaret og holdningene i samfunnet. Det tar tid å endre store organisasjoner, fortsetter han.

Etterhvert tar nachspielet slutt, og kadett Paulsen følger oss tilbake til det sivile samfunnet. Vi snakker om hvordan Krigsskolen – eller Den Frie Matematiske Skole, som den het da den ble grunnlagt i 1750 – har og har hatt et dannelsesoppdrag i tillegg til å lage offiserer. Hit kunne det komme ungdom fra

så vel embetsstanden som bondelandet, og for at offiserstanden skulle fungere ble det viktig at alle lærte etikette. Kadett Paulsen forteller at de fortsatt lærer hvordan man skal forholde seg til bestikk, tiltale kongen og danse vals, i tillegg til å lede rekrutter i skarpe operasjoner.

– *Apropos... har du begynt å elske kongen?*

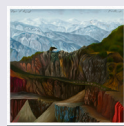
– Før var jeg nok republikaner, men her må vi skåle til kongens ære hver gang vi får øl. Selvfølgelig har jeg begynt å elske kongen.

anmelderredaktør: **Mathias Basma Moen**
mathiasmoen@live.no 412 56 125

ANMELDELSER

Universitas anbefaler

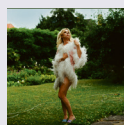
Mathias Basma Moen, anmelderredaktør i Universitas

Days of August – 1989
Days of August gir oss nok en gang en følsom folkpop-låt, ispedd svevende vokaler og skjønne trompetlyder.

Hanna Emilie – If I only knew
En sår, lengtende og gjenkjennelig låt.

Emma Schested Høeg – Waste your time on me
Kast bort tiden med meg, mens vi lytter til denne finurlige sangen, full av vidunderlige Amy Winehouse-vibber.

Åge Aleksandersen – Din sommer
Åh, Åge..

Bok:

En studie av drikkelekers destruktive effekt

Hva skjer når kjærestens seksuelle fortid spiser opp både deg og forholdet innenfra?

Fremmede hender

Forfatter: Bendik Midtbø Ødegaard
Sjanger: Lyrikk
Forlag: Tiden

Bendik Midtbø Ødegaard debutterer med en diktsamling full av grenseoverskridelser og ubehageligheter. Til tider glimter den til med humor, ømhet og smerte, men Midtbø Ødegaard kvier seg for å utforske noe mørkere enn tvungen analsex – den mannlige psyke.

Fremmede hender er en moderne og giftig kjærlighets(?) historie der sjalusien fortærer kjærligheten. Dikter-jeget får seg kjæreste. Hun er en sånn kul kjæreste, liksom. En dame som liker fotball og har sett Star Wars, og begått den verste av alle synder: å ha hatt sex med andre – før hun møtte jeg-personen. Diktsamlingen utforsker «retroaktiv sjalusi», en besettelse med partners romantiske og/eller seksuelle fortid.

For dikter-jeget starter sjalusiens langsomme fortæring i

en situasjon de fleste som har vært uheldige nok til å ha hatt fadderuke har sittet i: drikkeleken «jeg har aldri». Under leken kommer det frem at hovedpersonens nye kjæreste har eksistert i denne verden før ham, og har litt av hvert skjult i sin seksuelle fortid. De fremmede hendene fra kjærestens fortid griper tak i hovedpersonens fantasi og begynner å hjemsoke forholdet.

Diktene setter ord på en smerte eller følelse mange nok har kjent på, men kanskje ikke uttrykt i frykt for å bli stemplet som den «gjerne». Tematikken treffer noe i en samtid der dating føles som et endeløst spill og frigjøring trumfer alt. Bitterheten overfor partneren og den desperate søken etter løsningen på problemet skildres med humor og ømhet. Diktene skinner best når de er vittige og snertne, som her: «Det er en antologi / med flere up and coming / bi-dragstytere / jeg stadig vender tilbake til / den heter / fitta di».

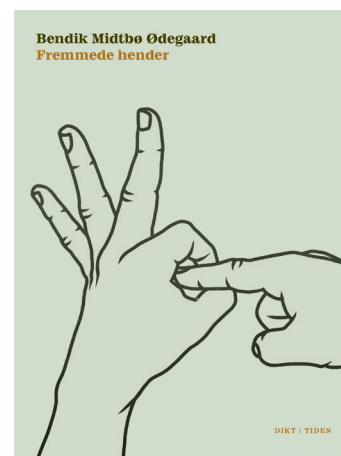
Han viser at han har evnen til å skrive dikt som treffer noe i tidens ånd, men den velkjente, fragmenterte formen gjør at helheten glir over i det flyktige, få av passasjene fester seg på membranen og få konvensjoner brytes, tematikken til tross.

Ødegaard våger å røre ved det groteske, å utforske hvor langt det er mulig tøyne strikken i et forhold. Strikken tøyse

til tider så langt at det blir ubehagelig å lese, uten at det nødvendigvis er en negativ ting. Sjalusien, som får liv i denne boken, forblir derimot en flat karakter uten særlig dybde. Hovedkarakteren besettes av den, men hva som egentlig skjuler seg i avgrunnen utover grenseoverskridende adferd røres lite ved. Sjalusien spinner ut av kontroll, men resultatet blir repetitivt og etter hvert kjedelig. Vi har forstått at alt hovedpersonen tenker på er fremmed pikk i kjærestens fitte, *thank you very much*.

Midtbø Ødegaard beveger seg i utkanten av et mørke jeg håper han våger seg lenger inn i ved en senere anledning.

Dagny Mathilde Mohn
anmeldelser@universitas.no

Bok:

Langt utenfor sorgens rekkevidde

Helene Torvunds vidunderlige debutbok er en kjærlighetserklæring til naturen – og et gåtefullt forsøk på å bli en varig del av den.

Det lille vi vet om Sib

Forfatter: Helene Torvund
Sjanger: Prosalyrikk
Forlag: Oktober

«Dikterisk bor mennesket på denne jorden», skrev den tyske poeten Friedrich Hölderlin. Med det mente han, kan hende, at det er bare gjennom et kunstnerisk syn på alt det rundt deg at verden blir et hjem, et sted å dleve, å føle seg en del av. Og at bak det flyktige ved livet, bak tidens voldsomme strøm, så finnes det noe som er evig, umulig å tilintetgjøre og vakkert.

Det samme synes Helene Torvund å prøve å si med sin lille debutbok *Det lille vi vet om Sib*. Her blir vi innviet i lysende beskrivelser av naturens små og store fenomener, av dyr og planter, landskaper og himmellegemer. I grunnen kan boken kalles en diktsamling, da disse beskrivelsene danner små og poetiske prosatekster. De er tettpakkete og konsentrerte, i blant kryptiske – men aldri forsøtende, aldri overlesede.

Bokens nav er den navnløse jeg-personens tilflytting til en liten bygd ved havet. Der har hun fått seg en sommerjobb på et lite museum, dedikert til den avdøde tekstilkunstneren Sib. Mens dagene går sin gang og boken brer seg ut,

begynner hun å danne seg et nært og inderlig forhold til denne kunstneren. Sib kom heller ikke fra bygden, men hun flyttet dit og virket der, med sine vevverk og en dagbok hun skrev på et uforståelig språk.

Etter hvert er det som om fortelleren på mystisk vis begynner å bli en del av Sib: «Jeg er i hennes hus, og vi beveger hverandre med tankenes avstand i hendene», sier hun. «Ordene hennes er så nære at jeg kan holde dem i hånden, så fjerne at jeg ikke kan tyde dem». Det er som om hun tar på seg Sibs maske, men også naturens evigunge masker. Hva er det med Sib som gjør henne så tiltrekkende for fortelleren? Hvorfor inneholder boken så mye draging mot naturen?

Det til dels uforløste med dette, får etter hvert en tilfredsstillende løsning i det vi får vite at fortelleren er alvorlig syk, kan hende dødssyk. For i kløften mellom det syke enkeltmenneske og den mystiske kunstner og store natur, prøver jeg-personen å skape en ubrytelig bro – som om frykten for livets forgjengelighet har skapt en heftig, nærmest eiesyk higen etter det varige og fortidige. Hun synes til og med å ønske en utviskning av kroppen selv velkommen. Boken renner over av affekterte natursimiler, hun sammenligner seg selv med dolkhaler og sommerfugler, marehalmer og edderkopper, sanddyner og skjell. Men med denne viljen til udødelighet begynner det å demre hvorfor hun gjør det, hvorfor arrene på kroppen blir som «demninger i et landskap», og at «hjernen feller bevisstheten som bladene om høsten». Nå gir det mening at hun føler en draging mot «den enkle symbolikken», mot havet, månen og øynene, at hun «flyter ut i det som er allment, ut i jorden».

Men det er kanskje dolkhalene, disse små havlevende leddyrene, som i størst grad symboliserer fortellerens søken

etter evighet. Ikke bare danner de, med sitt slektskap til edderkoppene, en fin parallell til Sibs vevverk – men ved å liksom være levende uttrykk av det forhistoriske, bruddstykker av en tapt verden, peker de også på det bestandige. Når jeg-personen dessuten forteller oss at dolkhalene er med på å utvikle medisiner og vaksiner – på å redde liv – er symbolikken fullkommen.

Noen feilslåtte beskrivelser til tross, må *Det lille vi vet om Sib* være en av årets sterkeste debutter. Med sitt varsomme, ømme og dypt sanselige blikk, klarer Torvund å gjengi, på særpreget vis, et av litteraturhistoriens eldste temaer: sorgen ved livets flyktighet.

«Dikterisk bor mennesket på denne jorden», skrev Hölderlin – et vitnesbyrd som blir enda mer påtrengende når kroppen begynner å ta farvel med livet, synes Torvund å legge til.

Mathias Basma Moen
anmeldelser@universitas.no

Ukas anbefaling

Av med klærne

Hvem: Oss sommerbarn Hva: Naken hud Hvorfor: Digg for alle involverte

Så kom den endelig: Oslosommeren. Dette er ingen hot take, men det er desto viktigere å bli minnet på. I trekkvart år har vi Osloborgere blitt neglisjert, nedprioritert og notorisk trakassert av mørket og kulden. For mye har vi funnet oss i for at vinterfanatikere skulle få boltre seg i Marka. For intenst har vi lidd for at innesitterne skulle få drikke te. For lenge har vi måttet stue bort hver kvadratcentimeter av hud i fare for å bli frostbitt. Men nå er det oss – de ømme sommerbarna

– sin tur. Kle av deg! Plagg for plagg, så mange du vil. Kjenn solens varme på din nakne hud. La den skinne der den aldri skinner. La vinden stryke hele deg – oppe, nede, foran, bak. La dine medsommerbarn ta inn din trådløse torso. La daiene svaie. Vi går for mye med klær i dette landet. La sommeren 2023 endre på det. *Allez*, nakne mennesker! (Innenfor lovighetens grenser, selvsagt.)

Tord Magnus Dyrkorn, idé- og debattredaktør i Universitas

Ukas advarsel

En by til besvær

Hvem: Engstelige studenter Hva: Oslo Hvorfor: Truende bygårder

Droppe frykten for onde AI-roboter, klimakriser og fremtidige miljøkatastrofer. Jeg vil advare dere mot den skumle byen Oslo. Har du lagt merke til bygningene i Oslo? De er høye og ser ned på deg hvor enn du prøver å vandre fritt. Med sine måpende bygårdsvinduer kan du ikke en gang runde et gatehjørne uten å føle deg liten, dum og ubetydelig. Som student har du ingen trygge steder å dra, du er på egne ben, uten mamma eller pappa i hånden, etterlatt til deg selv på

savannen Blindern og jungelen av store gater pakket inn i høye bygårder. Det eneste som holder meg i tøylene er snusboksen jeg har i lomma. Jeg liker å se på snusen som en erstatning for smokk. En mikroskopisk sutteklut jeg kan legge under leppa når byen blir for stor og overveldende.

Hedda Aker, journalist i Universitas

Plate:

Tilsløret skjørhet

Jenny Bakkes ferske LP er eksperimentell, men allikevel ikke nevneverdig interessant.

Morild

Artist: Jenny Bakke
Sjanger: Alternativ pop
Plateselskap: 9AM Records

Åpningssporet på *Morild*, som deler navn med albumet, setter stemningen for resten av plata: Her skal det bli mørkt, kan du tro.

«Låta», som består av en lang monolog spilt inn over et underlig sett lyder, forteller oss hva vi har i vente: «It's about not being ready to fall in love, it's about wanting the reality to be easier», hvisker Bakke oss metallisk i øret.

De påfølgende låtene «Cry, another day» og «He's too famous now» kan heller ikke anklages for å være gladlåter. Nei, *Morild*

byr i det hele tatt på mye kjærlighetssorg, angst og annen livssmerte.

Dette er i seg selv på ingen måte problematisk. Problemet med *Morild* er heller at denne livssmerten aldri oppleves som fullstendig *troverdig*. Låtene oppleves som tamme og litt distanserte, og evner aldri å nå inn til det personlige rommet som tematikken skulle tilsi. Antagelig har dette å gjøre med at de havner i en mellomposisjon produksjonsmessig: De er verken nedstrippet nok til å føles nære, og heller ikke velproduert nok til å utgjøre et reelt interessant sluttprodukt.

For selv om *Morild* har en eksperimentell og på den måten spennende profil, er det allikevel aldri spesielt *interessant*. Lydbildene er i grunnen svært varierte – fra saktegående og angstdrevne monologer, til

mer streite poplåter – men jevnt over er det noe uferdig over hele sluttproduktet, som om låtene er drevet av en god grunnidé, men som man ikke har hatt tid til (eller evnet) å komme helt i mål med.

Plata byr allikevel på et knippe skikkelig gode låter: «American man», «Luna» og «Still Water» er alle lytteverdige. Spesielt «American Man» må trekkes frem, da dette er en deilig og virkelig fengende poplåt, hvor også Bakkes slørete vokal endelig kommer til sin fulle rett. Betegnende nok er dette også platas kanskje minst eksperimentelle låt.

Det er ingen tvil om at Bakke er en låtskriver verdt å følge med på, men sett under ett ender *Morild* allikevel ikke opp som noe mer enn et høyst middelmådig sluttprodukt.

Ulrik Alver Solli
anmeldelser@universitas.no

Kulturkalender uke 21 & 22

25/5-27/5 Forestilling: Peak Performance

Den mysteriøse gruppen Peak Performance holder en forestilling (?) på Scenehuset. «Høyst ulovlig», opplyser de.

Hvor: Scenehuset
Når: 25-27. mai 19:00 hver dag
Pris: Student 100 kr, Voksen 150 kr

26/5 Sommerutstilling: Prosjektskolen

Kunststudentene ved Prosjektskolen i Oslo – den eneste kunsts skolen med fokus på det tredimensjonale, kan de opplyse om – presenterer verkene de har arbeidet med gjennom semesteret.

Hvor: Borggata 7
Når: Fredag 26. mai 18:00-23:00

26/5-28/5 Kubrick på Klingenberg

Klingenberg kino viser fem av den famøse filmskaperen Stanley Kubrick sine filmer: *A Clockwork Orange*, *2001: En romodysse*, *Ondskapens hotell*, *Eyes Wide Shut* og *Full Metal Jacket*.

Hvor: Klingenberg
Når: 26-28. mai
Pris: 100 kr per billett

1/6 Konsert: Sara Fjeldvær

Singer-songwriter Sara Fjeldvær, som lager alternativ pop-musikk med jazz-influerte elementer, har konsert på Kulturhuset.

Hvor: Kulturhuset
Når: Torsdag 1. juni 20:00
Pris: 185 kr

– Ta seg en pause, en lur eller bare kvelden

I dette bilaget kan du lese at hele 42 prosent av masterstudentene utsetter studiene. Ad notam-redaksjonen har gravd dypere i tallmaterialet og funnet ut at mange utsetter veldig lenge.

Alfred den Eldre er en av de som seint fant ut at han ønsket å ta opp masteren igjen.

– Nei, jeg tok først pause for å stifte familie med min fru. Så ble det innkjøp av hus, og det var ikke før jeg kom i midtlivskrisen at jeg kom på at jeg kunne fullføre masteren.

Nå har den Eldre en master i idéhistorie han planlegger å ikke bruke til noe.

På en av de mange trapene på Blindern møter Ad notam også Francois De Bouis. Han kom som franskmann til Oslo for å ta master i 2009, så møtte han eksamensnervene.

– Jeg huskeh alle mine norske venner sa til moi. Du må gå en turrh mon ami. En

turrh hjelper alltid.

Så De Bouis gikk, og først da han kom til Afghanistan og ble en del av Nato-styrkene der skjønte han at hans kollokvi gruppe mente en tur i Lillomarka.

– Nei, det varrh kanskje litt langt, men nå tarh jeg opp min masterrh i Kunst og håndverk.

Ifølge tallene er det studentene ved det Teologiske fakultet som tar mest pause fra masteren. Hvorfor det er tilfellet mener teologistudent Kristen Franssen å ha et godt svar på.

– Nei mange av oss teologistudenter liker å ha et friår i synd.

– I synd?

– Ja. Dra til Ayia Napa, Ibiza, og de stedene der. Drikke oss fulle i et år, kanskje dra på red light district og så tilbake til Bibelen når året er omme.

Av Sanny-B

Maur, kakerlakker og vafler i kantina

I ukas utgave av Universitas kan du lese om at Universitetet i Oslo kommer med en ny plan for bærekraftig møtemat. Vi spør-redaksjonen er litt forvirra på om andre universiteter har samme plan, og ringer derfor til et kontor ved Oslomet for å komme med noen forslag. Kanskje løsningen på all klimaproblematikken er mer maurtue og vafler i kantina?

[Ring, ring...]

– Hei (kontoret på Oslo Met).

– Hei du, jeg heter Flora og har hørt at UiO har lagt en plan for hvordan de skal få bærekraftig mat, og så lurte jeg på om du vet om Oslomet har noen forslag på det?

– Du, det er ikke jeg kjent med, ehh...

– Ja, for hvis ikke har jeg noen forslag på hvordan det kan løses. Om du bare kunne skrevet ned det for meg.

– De som driver mattilbudet til Oslomet, det er SiO. Så kanskje det ville vært en bedre idé å høre med de..

– Jeg tenkte at vi må ha mer plantebasert mat, men det vil jo være litt synd for plantene. Tror du planter føler seg bedre om de blir spist av en veganer?

– Nei, jeg vet ikke, det....

– En annen ting jeg er litt lei av,

er at maten i kantina smaker dritt. Det eneste gode vi har er vafler, og det er ikke så u-miljøvennlig. Så jeg lurte på om vi kunne byttet ut varmmaten med vafler og pannekaker.

– Assa det vet jeg heller ikke, det blir de som drifter kantinene som du må komme med ideene dine til.

– Nå tenker jeg litt høyt her. Tror du vi kunne erstatte alt kjøttet med biller og larver?

– Jeg tror nok det ville vært litt vanskelig å innføre det. Det blir litt vanskelig med forskjellige typer mat.

– Har du smakt biller og larver og insekter noen gang?

– Nei, det har jeg faktisk ikke – Det smaker ikke så aller verst, bare litt ekkelt når det beveger seg i magen. Tror du folk ville turt å prøve det?

– Det tror jeg ikke... Kanskje

– Hva tror du smaker best, er det

kakerlakker, fluer eller maur?

– Jeg har hørt at maur har en litt særegen smak, men jeg har ikke prøvd.

– Nå kom jeg på en idé! Kunne vi ikke fått en maurtue på kjøkkenet? Det er jo både kortreist og klimavennlig!

– Tror vi får litt problemer med renhold kanskje.

– Det er jo sikkert ikke så vanskelig å steke. Du kan jo bare smøre litt syltetøy, og vente til maurene selv marsjerer opp på stekeplaten

– Hehe... Jeg vet ikke helt om den ideen kanskje. Jeg anbefaler at du absolutt burde sende ris og ros inn til SiO, og si noe om hvorfor du ikke er fornøyd med maten.

– Vil du vurdere din stilling som Oslomets klima- og matekspert?

– Nei, assa, jeg er jo ikke det...

– Vi snallast!

UKAS STUDENTVIN

BLOD SOM FÅR BLODET TIL Å STRØMME: Som tidligere meldt i denne spalten, er høytiden for dating, klining og ligging godt i gang. For Universitas' vinredaksjon er tiden dermed inne for å anmelde en vin som garantert vil få blodet til å boble, bruse og ikke minst strømme – både her og der. Redaksjonen er stort sett enig om at den østerrikske naturvinen er en lett og god vin. Kirsebær og marsipan sier noen. Ganske sur, med en subtil sødme i bunn, nikkes det. En sier østerrikeren minner om nattverdsvin – selveste Jesu blod. De fleste mener likevel en tydelig kan smake at dette er en naturvin, til tross for at enkelte i redaksjonen gjør sin aversjon mot naturvindriskere overtynlig når dette kommenteres. Puszta Libre er et noget pretensiosøst valg på både fest og date. Likevel vil den være et godt valg for dem som av ulike grunner vil bytte ut hverdagsitalieneren med noe mer ekstra. Parkvin og datevin passende for årstiden – ja, det er det ingen tvil om. Du vil bli lenger på daten med denne vinen. – If he brings this, he can get it, blir det siste sagt om denne amorøse nektaren.

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Claus Preisinger Puszta Libre

Pris: 209 kroner

Land: Österreichischer W., Østerrike

Alkohol: 11,5 prosent

KVISS-CORBIN

- Verdens største hangarskip deler navn med en avdød amerikansk president, og er nå ankommet Norge, men hva heter det?
- Hvor mye ligger det nye grunnbeløpet i folketrygden på? Slingringsmann på 2000 kr.
- Sverige og Loreen stakk igjen av med seieren i Eurovision, men hvor mange ganger har Sverige vunnet konkurransen?
- De har da flest seire, men hvilket land deler de rekorden med?
- Nevn seks av ti landeplager som herjet Egypt i Det gamle testamentet.
- Landeplage var et program på NRK mellom 2007 og 2009 der de skulle undersøke hvorfor ulike populære norske sanger ble så store som de ble, men hvem ledet programmet?
- En av sangene som ble gransket var «Har en drøm», men hvilken nordlending ga den ut på albumet «Varme ut av is» fra 1987?
- Sigurd Hoel har gitt ut mang en hit, men hvilken bok som har blitt filmatisert i 1934 og 2001 var hans gjennombrudd?
- Hvilken dramatiker og dikter og assosieres med *verfremdung*-effekten?
- Hva blir forsøkt fjernet ved en Heimlich-måne?
- Hva er *la légion étrangère* på norsk?
- Hvilke organer angripes av legionærsyken?
- Hva *trequantista*, *fantasista* og *mezzala* eksempler på?
- Hvilken av Londons severdigheter finner man i Elizabeth Tower?
- I hvilken bydel ligger strøket Volvat?
- Nevn én av fire busser som har endestasjon på Fornebu vest.
- Hvilket årstall er det snakk om? USA tar offisielt i bruk «The Star-Spangled Banner» som nasjonalsang, Thomas Edison leverer inn sitt siste patent, Norges første lydfilm har premiere, Cora Sandel gir ut *Alberte og friheten*, James Dean blir født og filmskaper F. W. Murnau dør.
- VM i ishockey pågår i disse dager, men hvor avholdes det? Nevn minst ett av to land.
- Da vant Manchester City Premier League igjen, men hvor mange ganger har de vunnet konkurransen?
- Guardiolas Manchester City møter Inter Milan i Champions League-finalen for herrer, men hvem er hovedtrener for det italienske laget?

av Gabriel Corbin-Arntzen, kvissmaster i Universitas

SVAR/DOM

0-4. Exphil på Bali: Du kombinerer chille studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.

5-9. AST1010 – Astronomi: Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.

10-14. Juss: Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.

15-20. Honours: WOW! Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

Rebus

av Sibaerto

HINT: Fritidsskipperer pass på! Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Husk å stryke skjorta» Det klarte Stian og Christiane og Tore, Ola,, Jøgge